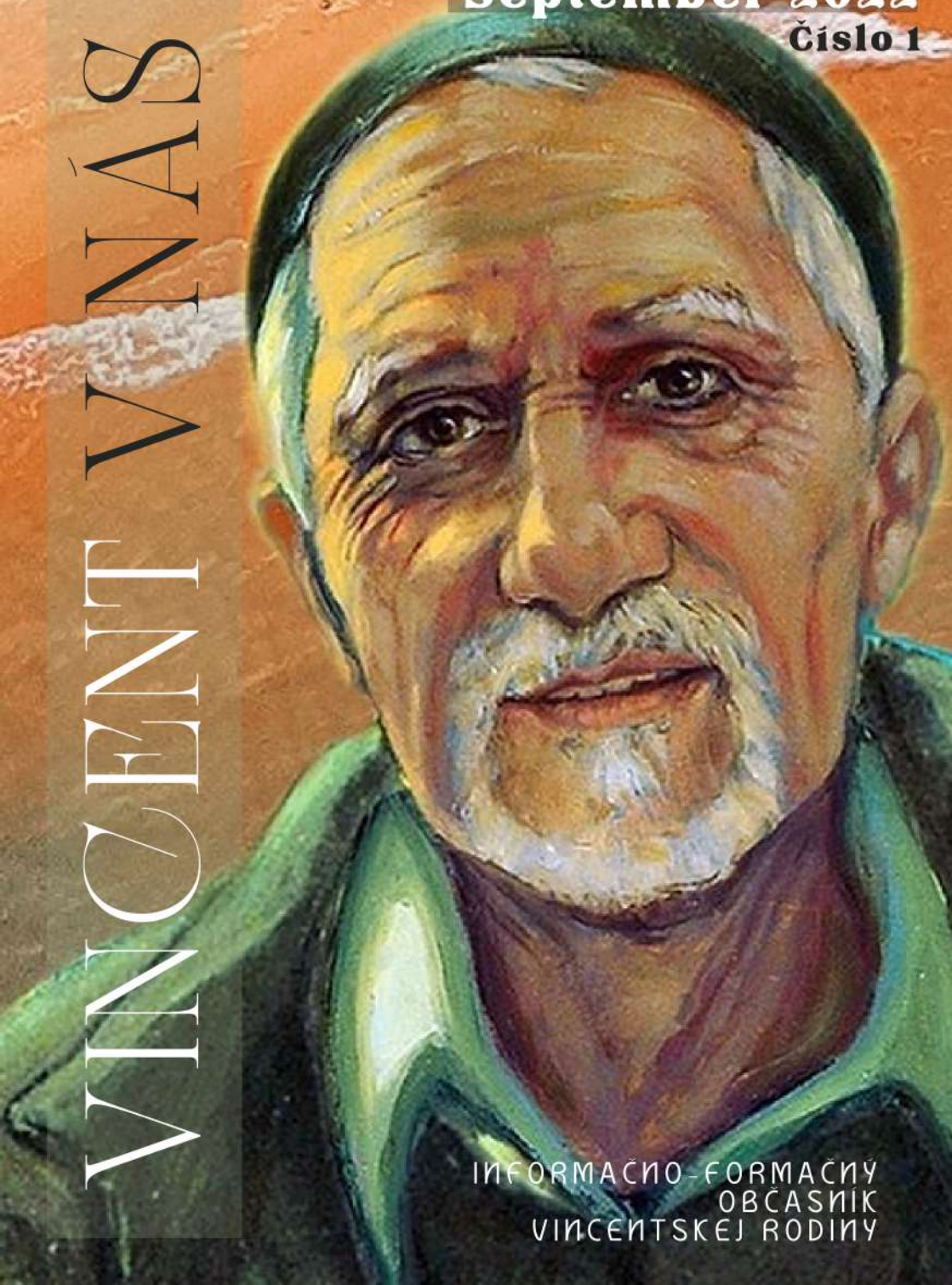

September 2022

Číslo 1

VINCENT V NÁS

INFORMAČNO-FORMAČNÝ
OBSAŠNÍK
VINCENTSKEJ RODINY

Obsah

- 03 EDITORIÁL
- 04 FAMVIN
- 06 DCÉRY KREŠŤANSKEJ LÁSKY
100 rokov Slovenskej provincie DKL
- 09 MISIJNÁ SPOLOČNOSŤ
Rozhovor s novokřazmi
- 12 ZDRUŽENIE
MARIÁNSKEJ MLÁDEŽE
- 14 SATMÁRKY
Rodina Nepoškvrnenej
- 17 MÁRIINE SESTRY
ZÁZRAČNEJ MEDAILY
- 18 MISEVI
Rozhovor o službe vo väznici
- 19 SV. VINCENT OČAMI DETÍ
- 24 SPOLOK SV. VINCENTA DE PAUL
- 27 NÁRODNÉ ZDRUŽENIE
SPOLKOV KREŠŤANSKEJ LÁSKY
- 30 DEPAUL SLOVENSKO
- 32 ZDRUŽENIE
ZÁZRAČNEJ MEDAILY
- 35 PONUKA
RODINY NEPOŠKVRNEJ
- 36 JANKO HAVLÍK A JEHO ŽIVOT
- 38 DOM BOŽIEHO SLUŽOBNÍKA
JANKA HAVLÍKA
V BANSKEJ BYSTRICI

Rodný dom sv. Vincenta v Pouy

VINCENT V NÁS – informačno-formačný občasník Vincentskej rodiny

Redakcia: P. ThLic. Tomáš Brezání, CM (šéfredaktor), Bc. Silvia Lehutová ZM (zástupca šéfredaktora),

Sr. Ing. Rút Labudová, SMVS, Mgr. Katarina Stasová MISEVI

Grafická úprava: Sr. Bc. Bohumíra Semková, DKL

Jazyková úprava: Sr. Mgr. Martina Telehaničová, SMVS

Kontakt: redakcia.vrs@gmail.com

Vydáva: Vydavateľstvo VINCENTÍN, ul. Sv. Vincenta 1, 821 03 Bratislava

Tlač: VARINSKA TLAČIAREŇ

Určené pre potrebu Vincentskej rodiny / Vychádza dvakrát za rok / Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov /

Použité fotografie spĺňajú požiadavky GDPR

Imprimi potest: P. ThLic. Tomáš Brezání, CM, provinciálny predstavený Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul,

Bratislava 08.08.2022, č. 135/2022

ISSN 2730-0366

P. Tomáš
Brezani, CM

provinciálny predstavený Misijnej spoločnosti

Editorial

Drahí priatelia!

Neviem celkom presne, ako a kedy ste sa po prvýkrát zoznámili so sv. Vincentom de Paul a čo vo Vás toto stretnutie spôsobilo. Verím však, že nešlo len o akési náhodné stretnutie, ale že v tomto stretnutí s ním pravidelne pokračujete. A budem veľmi rád, ak v ňom budete chcieť a môcť pokračovať aj naďalej. Pomôcť nám v tom môže aj toto skromné dielko, ktoré nesie názov "Vincent v nás". Ide o informačno-formačný občasník duchovnej rodiny sv. Vincenta de Paul na Slovensku. A ak ho dnes držíte v rukách, opäť to nie je nejaké náhodné stretnutie, ale Božie riadenie. Znamená to, že ste súčasťou veľkej celosvetovej rodiny, ktorá požehnanne pôsobí aj na Slovensku, ktorá s Vami počíta a potrebuje práve Vás. Alebo sa s ňou ešte len zoznamujete? Buďte si istí, že to naozaj stojí za to!

Je to také symbolické, lebo hoci sme sv. Vincenta nikdy fyzicky nestreli, predsa sme sa nechali inšpirovať jeho myšlienkami a postojmi a snažíme sa, každý podľa svojho vlastného povolania, o to, aby bol stále živý v nás i skrze nás. O tom, že jeho poslanstvo je aktuálne aj dnes netreba asi vôbec polemizovať. Otázne však je, ako ho robíme viditeľným, ako ho prezentujeme dnešnému svetu. Aby sme to zvládli čo najlepšie, nie ako reklamu, ale ako pozvanie do služby, je dôležité poznať sa, pomáhať si a navzájom sa povzbudzovať. Lebo ani sv. Vincent nič nerobil sám. Jeho genialita spočívala v tom, že dokázal ľudí zosieťovať, nadchnúť a zapáliť pre pomoc tým, ktorí boli na ňu odkázaní. Dári sa to aj nám?

Na generálnom zhromaždení Misijnej spoločnosti, ktoré sa v lete tohto roku konalo v Ríme, sme mali medzi sebou aj relikvie sv. Vincenta. Okrem klobúka, pláštá a reverendy tam boli aj jeho topánky. Hneď ma upútali možno práve preto, že aj ja rád nosím také podobné, aj keď o čosi modernejšie. Priznám sa, že tie moje nie sú ani také zodraté a určite nevydržia toľko, čo tie jeho. Vo filme o sv. Vincentovi vravi Isabella de Brisac: „jeho topánky boli ako dve lode,

bez praciek a nikdy neboli vyleštené. Ako by aj mohli, pri všetkom tom blate a snehu, ktoré bolo v Paríži. V tých topánkach chodil po mnohých schodoch, v nich prosil bohatých, aby pomohli chudobným. V nich vchádzal do chatrčí. Topánky boli stále v pohybe, v nich kázal, utešoval, pomáhal.“

Vincent pre pomoc núdnym využíval všetko to, čo mal. Okrem kontaktov a konexii, materiálnych dobieť a čara vlastnej osobnosti to boli aj také banálne veci ako topánky, mulica, či kočiar. To všetko preto, aby bol človeku nablízku v tom, čo práve prežíval, a aby mu s tým mohol čo najlepšie pomôcť. My dnes máme celkom iné možnosti, omnoho rýchlejšie a sofistikovanejšie ako poznal on. Nech nás to motivuje k tomu, aby sme ich využívali nielen pre svoje pohodlie, ale aj pre konkrétnu pomoc ľuďom, ktorí sú dnes odkázaní na našu pomoc. Sv. Vincent sa k nim chce dostať aj skrze nás. Modlíme sa, aby kúsok jeho srdca, myslenia i citenia bolo cítiť v každom z nás.

*Aby bol naozaj
Vincent v nás.*

Topánky sv. Vincenta, Turín

VŠETCI SME SÚČASŤOU
JEDNEJ RODINY –
PREDSTAVUJEME VÁM
VINCENTSKÚ RODINU
NA SLOVENSKU

VINCENTSKÁ RODINA vo svete pod názvom FAMVIN združuje viac ako 160 inštitúcií zahŕňajúcich viac ako 4 milióny ľudí, ktorí nasledujú Ježiša Krista v službe núdznym. Presne tak, ako to robil sv. Vincent, sv. Lujza a mnohí ich ďalší nasledovníci.

Rok 2017 bol v celom svete rokom osláv 400. výročia vzniku vinčentskej charizmy. Aj na Slovensku sme prežívali tento rok nielen vo svojich komunitách a spoločenstvách, ale aj spoločnými aktivitami a slávením. Tu niekde sa zrodila myšlienka na ustanovenie spoločnej rodiny aj u nás. Táto idea bola ešte viac umocnená počas putovania relikvií nášho zakladateľa sv. Vincenta po Slovensku a v Čechách v roku 2019. Jeho prítomnosť u nás znamenala ešte intenzívnejšie spoluprežívanie, častejší kontakt a upevnenie vzťahov medzi jednotlivými vetvami vinčentskej rodiny. 15. januára 2020 oficiálne vznikla Vinčentská rodina na Slovensku. Následne sme prijali logo Vinčentskej rodiny na Slovensku, ktoré vychádza z oficiálneho loga famvin. Všetci ho už dôverne poznáme, možno ale nie presne vieme, prečo vyzerá práve tak, ako vyzerá. Nasledujúci preklad článku z oficiálnej stránky famvin.org z 2. apríla 2008 nám povie viac.

Na 14. stretnutí predstaviteľov Medzinárodnej Vinčentskej rodiny, ktorá sa konala začiatkom tohto roka, bolo prijaté logo Vinčentskej rodiny. Alexis Cerquera Trujillo, CM (tvorca loga) nám ponúka detailné vysvetlenie.

Vinčentská rodina žije a prejavuje spiritualitu sv. Vincenta de Paul, ktorý vyjadroval a oživoval svoju skúsenosť so Svätým písmom veľmi konkrétnym spôsobom. Vinčentská spiritualita je charakteristická jeho vtelením, aby vo svete, uprostred núdznych, zviditeľnila spásu, ktorá prichádza od Boha. Svet, vo svojej dennodennej realite, je poľom pôsobenia pre celú Vinčentskú rodinu. A práve tam sa pokúšame skonkrétňovať poslanstvo evanjelia Pána Ježiša.

Svet je horizontom pôsobenia Vinčentskej rodiny. V logu ho predstavuje horizontálna modrá čiara. Plamene pripomínajúce červené a oranžové čiary a zelené čiary predstavujú svet a jeho poludníky a rovnobežky. Skratka famvin je obklopená týmito čiarami, čo symbolizuje jej odovzdanie sa svetu. Misia, ktorú zveril sv. Vincent de Paul Vinčentskej rodine je ohlasovať Dobrú zvesť núdznym a trpiacim z pohľadu trpiaceho Krista.

Naviac, zelené čiary, ktoré predstavujú svet, vytvárajú kríž. Poslaním Vinčentskej rodiny je v tvári každého núdzneho objavovať tvár Ukrižovaného a Zmŕtvychvstalého Krista. Každá tvár je obrazom

Boha, ktorý sa predstavuje našim zmyslom a povoláva celú Rodinu do misijnej služby. Zelená farba nám pripomína, že je to kríž života a nádeje.

Zvyšné tri čiary nachádzajúce sa vedľa zeleného kríža nám pripomínajú tri veľké „povolania“, Vincentskej rodiny. Misionárov (CM), Dcéry kresťanskej lásky (DKL) a všetky rôznorodé skupiny: Medzinárodné Spolky kresťanskej lásky (NZ SKL / AIC), Spolky sv. Vincenta (SVdP), Združenie Mariánskej mládeže (ZMM), Združenie Záračnej medaily (ZZM), Vincentskí laickí misionári (MiSeVi) atď. Tieto tri čiary vo farbe plameňa nám pripomínajú neustále pôsobenie Ducha Svätého v živote a v činnosti celej Rodiny. Pobádajú nás v každej chvíli k novým horizontom a k novým formám pôsobenia potvrdzujúc tak Vincentove slová: „Milosrdná láska je nekonečne vynaliezavá.“

Typografický font, ktorým je slovo famvin napísané, je Myriad web, malé písmo. Je to formát, ktorý poukazuje na malosť (vo význame skromnosť) Vincentskej rodiny tvárou v tvár výzvam sveta a indikuje zároveň mladosť a nádej. Dve písmená sú zvýraznené – f: family a v: vincenc. Rodina, ktorej identita je utvorená duchovným dedičstvom Vincenta de Paul a Lujzy de Marillac.

Modrá hviezda, umiestnená nad písmenom "i" a tvoriaca aj bodku nad ním, zároveň symbolizuje a pripomína, že povolanie členov Vincentskej rodiny – kristocentrické v každom svojom prejave – sa spolieha na pomoc a ochranu Matky Spasiteľa a na Hviezdu evanjelizácie. Písmeno "i" je zároveň aj iniciálkou slova International – medzinárodný. Dnes môžeme jednoducho povedať, že kdekoľvek vo svete sa Vincentská rodina nachádza, tam sa nachádza aj miesto venované ucteniu našej Panne Márii Záračnej medaily.

A aby sme skompletizovali logo, dopĺňa ho nápis "Medzinárodná Vincentská rodina" v troch oficiálnych jazykoch (pozn. francúzsky, španielsky, anglicky). Ak je to potrebné, môže byť tento text preložený do miestneho jazyka toho miesta (mesto, región, štát), v ktorom je Rodina stále prítomná ako znak života, šťastia a spravodlivosti pre núdznych.

Zdroj: www.famvin.org

Spracovala: Silvia Lehutová

VINCENSKÁ RODINA NA SLOVENSKU JE TVORENÁ TÝMITO VETVAMI

01 Národné združenie
Spolok kresťanskej lásky
sv. Vincenta de Paul (NZ SKL)

VZNIK: 1617
Na území SK 1.krát: 1968, 1993 (ako OZ)

Misijná spoločnosť
sv. Vincenta de Paul
(CM – Vincentini)

VZNIK: 1625
Na území SK 1.krát: 1762

03 Spoločnosť
Dcéry kresťanskej lásky
sv. Vincenta de Paul

VZNIK: 1633 (DKL - Vincentky)
Na území SK 1.krát: 1861

Spolok
sv. Vincenta de Paul
na Slovensku (SVdP)

VZNIK: 1833
Na území SK 1.krát: 1948, 1995

05 Združenie
mariánskej mládeže
(ZMM)

VZNIK: 1838 (1.družina) 1847 (schválenie)
Na území SK 1.krát: 1861

Kongregácia Milosrdných
sestier sv. Vincenta de Paul
- Satmárky (SMPV)

VZNIK: 1842
Na území SK 1.krát: 1857

07 Združenie Záračnej
medaily (ZZM)

VZNIK: 1847 (Paríž) 1909 (schválenie)
Na území SK 1.krát: 2009

Spoločnosť Máriiných
sestier Záračnej medaily
(Máriine sestry - MS)

VZNIK: 1878
Na území SK 1.krát: 1991

09 DEPAUL SLOVENSKO,
nezisková organizácia

VZNIK: 1989
Na území SK 1.krát: 2006

Vincentskí laickí
misionári (MiSeVi)

VZNIK: 1984
Na území SK 1.krát: 2014

Spoločnosť dcér kresťanskej lásky svätého Vincenta de Paul, služobnic chudobných

AK by sme mali v krátkosti predstaviť túto Spoločnosť, povedali by sme, že ju založil svätý Vincent de Paul a svätá Lujza de Marillac v 17. storočí vo Francúzsku pre telesnú a duchovnú službu chudobným.

Jej pôvod je však oveľa hlbší ako dokáže vystihnúť toto encyklopedické zhrnutie. Sám svätý Vincent často s úžasom opakoval sestrám: *„Kto by si bol pomyslel, že budú dcéry kresťanskej lásky?... Ja som na to nemyslel... Boh na to myslel.“* (Coste IX, 113)

Vincent de Paul (1581-1660) bol pozorný na prejavy Božej prozreteľnosti a vnímavý na pôsobenie Ducha Svätého, odhalil materiálnu a duchovnú biedu svojej doby a zasvätil svoj život službe a evanjelizácii chudobných, ktorých nazýval „naši páni a učítelia“. Prozreteľnostne stretol Lujzu de Marillac (1591-1660), ktorá s ním úzko spolupracovala v dielach dobročinnnej lásky. Jej sa dostalo milosti spoznať, čím bude nová Spoločnosť, a to desať rokov pred jej vznikom. O tomto mystickom zážitku píše: *„V deň Turie, počas svätej omše alebo rozjímania v kostole, ma zrazu preniklo svetlo a v mojom duchu sa vyjasnili všetky pochybnosti. Porozumela som... že príde čas, kedy budem môcť zložiť s'ľuby chudoby, čistoty a poslušnosti a že budem v malej komunite, kde viaceré urobia podobne. Pochopila som, že to bude na nejakom mieste určenom pre službu bližným, ale nemohla som porozumieť, ako sa to stane, lebo odtiaľ bolo možné odchádzať a prichádzať späť.“* (Sv. Lujza, 4. júna 1623, Svetlo, Duch. spisy, str.3)

Spoločnosť nie je čisto ľudské dielo, jej skutočným autorom je Boh prostredníctvom Ducha Svätého. A používa si k tomu svoje nástroje...

Margita Naseau zo Suresnes (1594-1633), úplne jednoduché dedinské dievča, prišla za pánom Vincentom, aby sa ponúkla na najnižšie práce pri službe chudobným. Vincent o nej neskôr povedal, že Margita bola prvou, ktorá mala šťastie ukázať cestu iným... Preniknutá pravou evanjeliovou láskou sa stala služobnicou najopustenejších. Jej príklad priťahoval. Nebadane, ako to pri veľkých veciach býva, sa zrodila Spoločnosť dcér kresťanskej lásky.

Vincent zveril prvé sestry Lujze de Marillac, ktoré sa zoskupili okolo nej dňa 29. novembra 1633, aby pod jej vedením žili svoj ideál v sesterskom spoločenstve. Spočiatku sa starali o chudobných a chorých v ich domoch, v mestách i na vidieku. Neskôr, podľa potrieb, ošetrovali chorých v nemocniciach, vyučovali dievčatá, starali sa o nájdené deti, galejníkov, ranených vojakov, utečencov, starých ľudí, duševne chorých a iných...

Vincent hovorí dcéram kresťanskej lásky všetkých čias: *„Hľa, dcéry moje, aký bol začiatok vašej Spoločnosti; keďže vtedy nebola taká, akou je teraz, môžeme veriť, že ešte nie je taká, akou*

bude, keď ju Boh povedie tak, ako on chce.“
(Coste IX, 245)

Výzva, ktorú počuli prvé sestry je tou istou výzvou, ktorá vo svete stále oslovuje a zhromažďuje dcéry kresťanskej lásky, aby odpovedali na potreby svojej doby podľa ducha Zakladateľov. Tento duch poníženosti, jednoduchosti a lásky spája dcéry kresťanskej lásky celého sveta. Spoločnosť dnes môže pôsobiť v 96 krajinách, kde približne 12 000 sestier naďalej obetavo slúži Kristovi v chudobných.

Spracovala: sr. Konzoláta Matejková, DKL

100 rokov Slovenskej provincie DKL

Keď sa zahľadíme na 100-ročný košatý strom slovenskej provincie Dcéry kresťanskej lásky, len ťažko odhalíme to, čo inak býva našim očiam neviditeľné. Korene sú ukryté pred zrakmi všetkých a predsa tak nesmierne dôležité, aby strom mohol žiť a šíriť okolo seba krásnu vôňu a sladké plody. Hlboko zapustené korene, vyrástli z malého semienka vďaka skromnej žene sr. Leopoldíne Brandis.

Malíčké a nepatrné semienka túžby, ktoré sa spájali s pôvodnými pravidlami Milosrdných sestier svätého Vincenta, práve tie v Grázi založil biskup Zängerle. Túžba vedená Božou Prozreteľnosťou viedla Matku Brandis cez Mníchov (kde prešla prvotnou formáciou), Viedeň (kde prozreteľnostne získala pôvodné pravidlá), Lvov (kde prosila o Konferencie sv. Vincenta) a nakoniec do Paríža, (kde ju srdečne prijali predstaveni Spoločnosti DKL).

Po formácii a prijatí stanovených podmienok sa spolu s ostatnými sestrami k Spoločnosti DKL pripojili 24.10.1850.

Korene nášho košateho stromu prenikali stále hlbšie a hlbšie, až zasiahli celú rakúsku monarchiu a dotkli sa i českých a slovenských zemí. Práve na týchto miestach po náročných politických zmenách bola Božou múdrosťou predstavených 14. 1. 1922 ustanovená Československá provincia DKL. V tomto okamihu z pevných a hlbokých koreňov začal rásť zdravý kmeň našej Provincie. Najprv to bola mladá stonka, ktorá však silnela prekonávaním mnohých prekážok, o ktoré nebola núdza. Hľadala sa vhodná budova pre Provinciálny dom, aby sa mohol formovať a otvoriť seminár pre dlho čakajúce dievčatá.

Z nášho mladého kmeňa onedlho začali klíčiť prvé vetvičky, vetvičky naplnené životodarnou silou prinášali odkaz o jednoduchých, ale láskou naplnených službách a obetách sestier. Tie začali slúžiť katolíckym študentom na internáte Svoradov, pokračovali v službe sirotám a chudobným v Kremnici, v Trnave, v Nitre i v Košiciach... Nevynechali ani nemocnice v Turčianskom sv. Martine, v Ružomberku či v Levoči... Čoskoro sa začali objavovať i krásne zelené listy a vôňou naplnené kvety nových povolani mladých dievčat, ktoré prejavili ochotu slúžiť Kristovi v chudobných. Ich vôňa prenikala do šireho sveta a omámila mnohé národy, pretože niektoré z našich sestier odpovedali i na volanie do misii Ad Gentes a odišli do Iránu, Vietnamu a Peru. V čase najväčšieho rozkvetu (1950) mala Provinczia 1200 sestier a 50 vo formácii v 62 komunitách. Rast „nášho“ stromu posilňovali lúče milosti, zalieval dážď Božieho požehnanja a upevňovali vichrice.

Veľmi silnou vichricou, počas ktorej vydali sestry nezlomné svedectvo viery, bol čas totality. Mnohé naše sestry boli násilne vyvážané do českého pohraničia, kde tvrdo pracovali v továrňach, na poliach a majeroch. Neskôr ich využívali v zariadeniach pre mentálne postihnutých a starých ľudí. 37 sestier bolo nespravodlivo uväznených a odsúdených. Ale ani táto vichrica sestry nezlomila. Prinášali naďalej bohaté ovocie svojho verného života, ktorý neskrivila ani štátna bezpečnosť so svojimi ponukami k spolupráci.

Formácia novo prichádzajúcich dievčat prezieravo a tajne pokračovala pod múdрым vedením predstavených, zvlášť o. Hutryru, sr. Oľšovskej i sr. Porubskej. Po odolaní i tejto dlhotrvajúcej vichrice nastal pre Provincziu čas slobody. Jej sladké ovocie sa rozkotúľalo do rôznych kútov Slovenska, Čiech, Ukrajiny i Ruska. Dnes z neho môžu ochutnávať chudobní ľudia bez domova, väzni, sociálne znevýhodnené deti i ostatní členovia vetiev vinčentskej rodiny. A aký by to bol strom, keby neposkytol útočisko aj iným. Okrem krásnej vône a chutných plodov sa stromom rozzvučali nádherné spevy vtákov. Jedným z takýchto hniezd sa po páde totalitného režimu stal Provinciálny dom v Nitre. V ňom sme s generálnou matkou Françoise Petit a generálnou radkyňou sr. Hannou Cybulou a s ostatnými vetvami VR 14. mája 2022 spoločne slávlili a ďakovali za 100 rokov od ustanovenia Slovenskej provincie.

Môj zrak znova spočinul na nádhernom košatom strome, jeho kmeň je však už zvráskavený a poznačený časom. 100 rokov je predsa len dlhá doba, ktorá zanechá stopy.

Avšak aj napriek tomu je majestátny. Slnko Božej lásky mu neustále pohľadza vždy zelené listy a ľudia ešte aj dnes ochutnávajú z plodov jeho života.

Spracovala:
sr. Bohumíra
Semková, DKL

Bože, ďakujeme Ti. Ďakujeme za tento strom života, ktorý vďaka Tebe žije, vonia a rozkvitá.

Misijná spoločnosť

Generálne zhromaždenie Misijnej spoločnosti
Rím, júl 2022

*„Neboj sa, maličké stádo,
lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo
dať vám kráľovstvo.“
(porov. Lk 12, 32)*

Práve týmto citátom z evanjelia by sme mohli charakterizovať Misijnú spoločnosť na Slovensku. O pravosti diela nerozhoduje tak kvantita, ako skôr Božie požehnanie plynúce z vernosti charizme a odkazu zakladateľa.

Dielo svätého Vincenta sa na Slovensku rozvíjalo už v prvých dekádach 20. storočia. Misijní kňazi a bratia, ľudovo nazývaní „lazaristi“ a v súčasnosti skôr známi pod menom „vincentíni“, prinášajú tento neustále aktuálny Vincentov odkaz na naše územie. Hoc ich nebolo veľa, svojou vernosťou, horlivosťou a láskou k Bohu i bližnému boli schopní budovať základy diela, ktoré siaha až do dnešných dní.

Misijná spoločnosť je spoločenstvo kňazov a bratov, ktorí svoj život zasväcujú Bohu zložením jednoduchých sľubov chudoby, čistoty, poslušnosti a vytrvalosti v povolani pre ohlasovanie evanjelia Ježiša Krista všetkým ľuďom. Toto svoje poslanie naplňajú vernosťou tej charizme, ktorú Duch Svätý vzbudil v Cirkvi skrze svojho služobníka sv. Vincenta de Paul v roku 1617 v dedinke Folleville vo Francúzsku.

V súčasnosti sa kňazi a bratia slovenskej provincie Misijnej spoločnosti (CM) nachádzajú v niekoľkých komunitách, ktorých pôsobiskom je nie len Slovensko, ale aj Česká republika, Honduras, Maďarsko, Ukrajina, Madagaskar či Spojené štáty americké. Všade tam sa usilujú vnášať svetlo Kristovo, najmä však na miestach, kde vládne chudoba či už duchovná, alebo hmotná. Medzi hlavné činnosti CM patria ľudové misie, ktoré sú časom duchovnej obnovy a nového impulzu v diele obnovy farnosti. Druhou dôležitou oblasťou, ktorú svätý Vincent videl ako nevyhnutnú vo svojej dobe bola výchova kléru (kňazov), aby sa dielo obnovy farnosti zachovalo a mohli tak s úžitkom prijímať ovocie misii.

Vincent neustále reagoval na výzvy doby, a tak nezostali nepovšimnuté ani marginalizované skupiny obyvateľstva. V jeho dobe najmä odložené deti, chudobní a galejníci. Vďaka jeho otvorenosti na Božie volanie sa mnohým chudobným ohlasovala spása.

V dnešnej dobe sa snažíme naplňať odkaz svätého Vincenta de Paul aj v našej slovenskej provincii v diele ľudových misii a služby chudobným.

Spracoval: P. Patrik Boržecký, CM

Tento rok sa naša malá spoločnosť rozrástla o dvoch nových kňazov, ktorí nastúpili do Pánovej vinice, aby tak približovali maličkým slová večného života. Prinášame vám s nimi krátky rozhovor.

Rozhovor s P. Petrom Majerčíkom, CM

1. Prečo Vincentíni?

Pán si pre každého z nás vysníval sen o láske. Šťastný človek, ktorý tento plán vo svojom živote odhalí a rozhodne sa ho realizovať. Vtedy by sa dalo povedať, že tento Boží sen sa stal i jeho snom a jeho šťastím. Pán mal plán aj s mojim životom. Trvalo mi dlho, kým som ho spoznal, ba dalo by sa povedať, že ho stále len poznávam a istým spôsobom tento proces bude trvať až do smrti. Pán cez konkrétne znaky, túžby smeroval môj život do Misijnej spoločnosti, hoci moja cesta sem vôbec nebola priama, a len Pán vie, aký to malo význam pre môj život.

2. Ako prežívaš prvé chvíle kňazstva?

Od momentu vysviacky uplynuli takmer dva mesiace, ale každý deň je pre mňa novým objavovaním Pána i seba samého. Veď v kňazstve môžem božiemu ľudu slúžiť ako kňaz pri slávení svätej omše, ale tiež ako spovedník, čo mi dáva ešte hlbší pohľad na nesmierne Božie milosrdenstvo voči každému z nás. Práve sviatosť zmierenia mi ukazuje seba aj Pána v novom svetle. Často si uvedomujem, že Pán sa skutočne nikdy neunavi odpúšťať, že On s otvorenou náručou čaká na každého svojho syna a dcéru, aj keď sú azda ďaleko. A nikdy na nás nepozera iba ako na hriešnikov, ale ako na svoje milované deti povolane k svätosti.

3. Čo vidíš ako príležitosť v dnešnej dobe v rozvoji vinčentskej charizmy?

Vincentínska charizma bude aktuálna stále, pretože, ako povedal náš Pán: „chudobných budeme mať stále medzi sebou...“ (por. Mk 14,7) Výzvou je spoznávať rozličné druhy chudoby. Dnešný svet, zvlášť v kontexte Európy, oplýva blahobytom, ale predsa ani tu nechýbajú chudobní ľudia, a to nielen materiálne, ale i duchovne. Mnohí akoby stratili cit pre Boha, vnímanie hriechu, sami sebe sa stavajú normou správania a prístupu k svetu, a predsa vidíme, že v tomto šťastie nespočívajú. Preto svet potrebuje ľudí zapálených duchom Ježiša Krista, ľudí ohlasujúcich radostnú zvesť aj s rizikom odmietnutia. Nemení sa to, že naše srdcia majú byť citlivé na potreby ľudí našej doby, a to si vyžaduje intenzívny duchovný život, schopnosť rozlišovania a odvahu apoštolovať aj v neľahkých podmienkach.

„Kresťania XX. storočia alebo budú mysliteľmi, alebo nebudú vôbec...“ toto je výzva pre každého jedného z nás, ako byť pre našich súčasníkov znamením Božej lásky.

Rozhovor s P. Patrikom Boržeckým, CM

1. Ako si sa dozvedel o Misijnej spoločnosti?

Práve to je fakt, na ktorý chcem neustále pamätať. Misijnú spoločnosť som prvýkrát spoznal, resp. o nej počul na ľudových misiách, ktoré boli v našej farnosti na Šuňave v roku 2013. Bol to nezabudnuteľný čas obnovy vo viere a silný impulz pre celú našu farnosť. Vtedy som už premýšľal o kňazstve, a tak som pomaly odhaľoval, aký plán má Boh pre mňa pripravený. V tom čase som ani len netušil, že práve ľudové misie podnietili svätého Vincenta k založeniu Misijnej spoločnosti.

Zl'ava:
vizitátor CM P. Tomáš Brezání,
novokňaz P. Patrik Boržecký,
trnavský arcibiskup
Mons. Ján Orosch,
novokňaz P. Peter Majerčík,
direktor seminára CM P. Jozef Noga

2. Tvoje prvotné pocity ako novokňaza Misijnej spoločnosti?

Nedá sa to opísať ináč ako slovami „veľké dobrodružstvo s Otcom“. Človek si začína plnšie uvedomovať zmysel svojej vlastnej existencie tu na zemi a pomalými krokmi odhaľuje Boží plán spásy, ktorý ma Pán pripravený pre každého človeka a je ušitý na mieru. Stále viac a viac si uvedomujem, že službu, ktorú mi zverila Cirkev, som nedostal pre seba samého, ale aby som ako služobník po vzore Ježiša Krista slúžil tým, ku ktorým ma Boh posielal. Najkrajšími chvíľami, ktoré som doposiaľ zažil bola svätá omša v dome Matky Terezy v Banskej Bystrici, kedy človek vidí úprimnú radosť z toho, že každý z nás je Bohom milovaným dieťaťom. Práve to posilňuje i mňa, že Ježiš je neustále s nami a pýta sa nás: „Chceš kráčať so mnou?“

3. Čo by si chcel povedať celej vinčentskej rodine?

Myslím, že každý z nás pozná Vincentov výrok: „Dajte mi muža modlitby a ten bude schopný všetkého“. Táto múdrosť bude neustále platným faktom, pretože bez modlitby nemôžeme nič urobiť. Môžeme sa stať sociálnymi pracovníkmi či filantropmi, no nie skutočnými misionármi Otca a ohlasovateľmi Ježiša Krista, ktorému sme uverili. Kde sa stratí duch modlitby, tam skončí aj vonkajšie dielo. Pamätajme na slová Pisma: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ Modlitba je tou základnou skutočnosťou, skrze ktorú spoznávame Boha, samých seba a blížneho. Preto by som rád pozval celú vinčentskú rodinu k budovaniu vzťahu s Pánom, aby sme sa stali opravdivými hlásateľmi Ježiša Krista celým našim životom.

PS.: Nezabúdajme sa spoločne modliť za nové sväté povolania do Misijnej spoločnosti i k Dcéram kresťanskej lásky. 😊

Združenie Mariánskej mládeže- ZMM

Združenie mariánskej mládeže
je spoločenstvo mladých ľudí,
ktorí sa rozhodli kráčať za Kristom
pod ochranou Panny Márie.

Na tejto ceste
sa snažíme pomáhať druhým,
rásť vo viere a, samozrejme,
dobré sa zabaviť.

Štruktúru ZMM tvorí deväť oblastných
spoločenstiev,
do ktorých spadá
36 menších - miestnych spoločností.

Naša "cesta"
sa začala v roku 1830.

Za všetkým je séria zjavení
v kaplnke na Rue de Bac v Paríži.
Tam Panna Mária povedala svätej
sestre Kataríne Labouré, že si želá,
aby vzniklo združenie detí a mladých,
ktorí budú pod jej ochranou.
Okrem toho jej dala dôležitý symbol:

ZÁZRAČNÚ MEDAILU

A tak sme tu, vyzbrojení medailou
a dobrou náladou,
na spoločnej ceste do Neba.

Predstavujeme...

Zlet ZMM v Hlohovci, júl 2022

Duchovne nás vedú
rehoľné sestry zo Spoločnosti dcér kresťanskej lásky
a pátri lazaristi z Misijnej spoločnosti
sv. Vincenta de Paul.

Aktuálnou národnou koordinátorkou
je *sestra Karitas Grobarčíková*
a národným direktorom
je *páter Ondrej Skočík, CM.*

Naša formácia a spiritualita stoja na štyroch pilieroch:

- ľudskom,
- kresťanskom,
- víncentskom,
- mariánskom.

Práve posledné dva piliere nás odlišujú
od ostatných mládežníckych spoločenstiev.
Svätý Vincent nás učí pomáhať chudobným
a Panna Mária, je našou láskavou matkou.

Tento rok v júli sa v Hlohovci uskutočnilo
pravidelné celoslovenské stretnutie ZMM-ákov,
ktoré sa nazýva **ZLET**.

Témou tohto ročníka bolo slovo **POSLŮŽim**.

Názov vychádza z poslania nášho združenia,
ktorým je služba bližným.

Tohto vikendového podujatia sa zúčastnilo
viac ako 150 mladých a niekoľko vzácných hostí,
ako napríklad generálny vikár Trnavskej arcidiecézy
Mons. Peter Šimko, novokňazi Misijnej spoločnosti
sv. Vincenta de Paul - p. Peter Majerčík a Patrik
Boržecký, ako aj páter Ľuboš Laškoty,
ktorý mal prednáškové bloky o vzťahoch,
živote a čistote mladých.

Okrem národného stretnutia ZMM v Hlohovci sa nás
zúčastnilo viac ako 50 aj na Národnom stretnutí mládeže
v Trenčíne - T22, kde bol pre nás pripravený rôznorodý
program, ako napríklad aj púť na Skalku.

Toto stretnutie je tradičným „predskokanom“
svetových dní mládeže, ktoré sa uskutočnia budúci
rok v portugalskom Lisabone.

*Spracovala:
Natália Mojžišová*

Kongregácia

Milosrdných sestier svätého Vincenta – Satmárky

► *Kto sme?*

- Súčasťou Vincentskej rodiny sme aj my – Kongregácia Milosrdných sestier svätého Vincenta – Satmárky, SMVS (Sorores Misericordiae a Sancto Vincentio – Satmariensium) založená satmárskym biskupom Jánom Hádom v rumunskom meste Satmár.

► *Prečo sme vznikli?*

- Túžba zakladateľa biskupa Jána Háma bola, aby v diecéze vyrastala čistá a mravne neskazená mládež, v ktorej on videl budúcnosť Cirkvi a sveta. Preniknutý touto myšlienkou chcel čo najskôr začať s kvalitnou kresťanskou výchovou mládeže – predovšetkým dievčat, ktorej výchovu zveril práve Milosrdným sestrám.

► *Prečo sme vo vincentskej rodine?*

- Naš zakladateľ biskup Ján Hám z poníženosti nenapísal konštitúcie pre svoje sestry. Boli prevzaté z Gumpendorfu, kde sestry mali konštitúcie s duchom svätého Vincenta de Paul.

- Sv. Vincent de Paul je po Neпоškvrnenej Panne Márii a svätom Jozefovi patrónom Milosrdných sestier.

► *Kedy a kde?*

- Dátum nášho vzniku je dátumom príchodu sestier z Gumpendorfu (kde prebiehala formácia prvých sestier v kláštore Milosrdných sestier sv. Vincenta de Paul vo Viedni – Gumpendorfe) do Satmáru (Satu-Mare) 29. augusta 1842 (preto sa voláme Satmárky 😊). Štrnásť rokov dozrievajúci plán sa uskutočnil. Namáhavá práca biskupa Háma sa završila.

- Toho istého roku – 8. decembra na sviatok Neпоškvrneného počatia Panny Márie sestry skladali a obnovovali sväté sľuby (v tento deň obnovujeme svoje sľuby z horlivosti).

zakladateľ biskup Ján Hám

► Čomu sa venujeme?

- Naším cieľom je apoštolská a charitatívna služba človeku z poverenia Cirkvi

► Kde sídlime teraz?

- NA SLOVENSKU

- Kežmarok

- Košice – Šaca

- Námestovo

- Pavlovce nad Uhom

- Ružomberok - ul. Jarná 1

Nám. A. Hlinku 31

- Trenčín

- Vrckó

- V ZAHRANIČÍ

- Taliansko – Rim – Kolégium
sv. Cyrila a Metoda

- Ukrajina – Užhorod

- Albánsko – Bushkash

- Maďarsko – Ostrihom

- Rumunsko – Satmár

► Naše diela, Božie diela?

- Hospic Milosrdných sestier v Trenčíne

- Rodina Nepoškvrnenej

- Materská škola sv. Lujzy v Ružomberku

- Základná škola sv. Vincenta de Paul v Ružomberku

*„Žijeme s Kristom, obrátené k svetu.
Kdekoľvek pracuje niektorá sestra
v duchu a sile Krista a dáva lásku,
prispieva k tomu,
aby svet dospel k spásu.“
(Konštitúcie bod 21)*

- Dňa 29. augusta 2022 sme si pripomenuli 180. výročie založenia spoločnosti. Je to deň, kedy Kongregácia oslavuje svoje narodeniny.

Pri príležitosti významného jubilea sme strávili trojdňové oslavy, vďaka spoločných modlitieb a stretnutí v najväčšej komunite na Slovensku vo Vrckó. Sláva Bohu a Nepoškvrnenej!

Spracovala: Sr. Rút Labudová, SMVS

Deti z MŠ sv. Lujzy v Ružomberku

Rodina Nepoškvrnenej (RN)

Združenie Rodina Nepoškvrnenej vzniklo na Turíce v jubilejnom roku 1975. Zakladateľkou je sestra M. Bernadeta Pánčiová z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok, ku ktorej je toto združenie pričlenené.

Svätý Otec Ján Pavol II. oficiálne schválil a potvrdil Rodinu Nepoškvrnenej 8. júna 1991 v deň spomienky na Nepoškvrnené Srdce Panny Márie.

► *Kto tvorí Rodinu Nepoškvrnenej?*

- Chori a telesne postihnutí
- Starí a opustení
- Tí, ktorí chcú svojou službou ochotne pomáhať chorým a trpiacim

► *Cieľ Rodiny Nepoškvrnenej*

Cieľom Združenia je predovšetkým zjednotiť sa s trpiacim Spasiteľom a vo viere spolu s Kristom niesť svoj osobný kríž.

► *Podmienky členstva*

- Snaha dôsledne žiť evanjelium
- Žiť a cítiť s Cirkvou
- Ochota niesť svoj kríž
- Snaha o dennú modlitbu posvätného ruženca na spoločné úmysly
- Stretnutie pod krížom o 15.00 hodine – krátka adorácia pod krížom, Otčenáš, Zdravas a Sláva Otcu za všetkých, ktorí patria do Rodiny Nepoškvrnenej, za chorých a opustených na celom svete

► *Čo nás spája*

- Vzájomná korešpondencia
- Návštevy chorých
- Spoločné stretnutia
- Púť chorých do Lúrd
- Časopis Rodina Nepoškvrnenej
- Duchovná obnova
- Duchovná kytica
- Duchovná pomoc novokňazom

Viac informácií o našej Rodine Nepoškvrnenej, ako sa stať jej členom nájdete na www.rodinanepoškvrnenej.sk

Spracovala: Sr. Rúr Labudová, SMVS

Stretnutie RN v Rajci v máji 2022

Spoločnosť Máriiných sestier Zázračnej medaily, MS

Vznik Spoločnosti Máriiných sestier Zázračnej medaily sa datuje do roku 1878. 18. júla v tomto roku zložili v Ľubľane prvé tri sestry slúby, aby tak mohli začať svoju službu núdzným. Tak sa zrodil život novej inštitúcie – Spoločnosti Máriiných sestier. Tento moment založenia Spoločnosti môžeme interpretovať vo svetle Božej prozreteľnosti. Jej zakladateľka matka Leopoldína Brandis DKL sa takmer 20 rokov usilovala o vyriešenie problému pomoci osamelým, bezprizorným a chorým ľuďom, ktorí zostali bez starostlivosti a lekárskej pomoci zo strany štátu i existujúcich rehoľných spoločností. Prepukli epidémie nákazlivých chorôb, v spoločnosti nastali rôzne politické zmeny. Tieto spôsobili, že mnohí ľudia sa stali nechránenými, osamelými a chudobnými. Leopoldína Brandis počula ich volanie o pomoc. Bez akýchkoľvek pochybností ho prijala ako znamenie Božej vôle, ktorú treba vyplniť. Ako správna dcéra sv. Vincenta tak reagovala na naliehavé znamenia doby, ktoré si vyžadovali adekvátnu odpoveď a aktivitu. Postupne začala organizovať a formovať dievčatá, ktoré sa mali venovať najmä opatere chorých v ich vlastných rodinách a domovoch. Presne v duchu ich ústredného hesla: "Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova." a podľa príkladu Máriinej návštevy u sv. Alžbety.

Inak tomu nie je ani v dnešnej dobe. Služba Máriiných sestier stále spočíva v návšteve chorých a núdzných v ich domovoch, ale nekončí iba tu. Sestričky v malej komunite v Tepličke nad Váhom okrem návštev a starostlivosti o chorých nezabúdajú ani na ďalšie skupiny. Vo farnosti pracujú s deťmi, s mládežou, realizujú katechézy a duchovné cvičenia, vyučujú náboženstvo či vedú biblický krúžok. Práve v rámci neho už nacvičili a zrealizovali viacero predstavení a inscenácií.

Typickým znakom Máriiných sestier je Zázračná medaila, ktorú sestričky nosia a povzdych na nej, ktorý sa čo najčastejšie modlia:

„Bez hriechu počatá Panna/Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“
Spracovala: Silvia Lehutová

Kontakt: Spoločnosť Máriiných sestier Zázračnej medaily
Na Skotňu 44,
013 01 Teplička nad Váhom Tel/fax: 041/ 5982 191

MiSeVi

MiSeVi Slovakia (Vinčenski laicki misionari na Slovensku)

„Boh koná svoje dielo ani nie tak množstvom svojich pracovníkov, ako skôr vernosťou tých, ktorých volá, i keď ich je málo.“
(Sv. Vincent de Paul)

MiSeVi je spoločenstvo veriacich ľudí, ktorí majú túžbu stať sa misionármi - laikmi a cítia pozvanie od Boha šíriť jeho lásku a evanjelium po celom svete, hlavne v tých najchudobnejších krajinách. Nechcú byť len dobrovoľníkmi či spolupracovníkmi, ale berú toto svoje povolanie ako životný štýl.

Hlavným cieľom MiSeVi je podporovať a koordinovať prítomnosť a prácu laikov na zahraničných misiách (ad gentes), hlavne tých, ktoré sú zverené vinčenskej rodine a zároveň spolupracovať na misijných a sociálnych projektoch na Slovensku. Členom sa môže stať dospelý kresťan, ktorý absolvuje základnú formáciu, a to v rovine ľudskej, kresťanskej, misijnej a vinčenskej. Formácia trvá 1 rok a prebieha formou vikendových formačných stretnutí raz do mesiaca, pričom vytvára priestor na rozlišovanie svojej motivácie a prehĺbenie svojho povolania. Po skončení prebieha výber misie, ktorý pokračuje v špecifickej formácii so zameraním na danú misiu. MiSeVi momentálne ponúka konkrétnu realizáciu laického misijného povolania v krajinách: Honduras, Panama, Rusko, Kazachstan, Česko a Slovensko.

Spracovala: Katarína Stasová

Kontakt:

www.misevi.sk

<https://www.facebook.com/misevi.sk>

e-mail: misevi.slovakia@gmail.com

Misevi formácia 2021

sv. Vincent očami detí

V malebnej dedinke Pouy sa rodičom Jánovi a Bertrande de Paul narodil chlapček, ktorému dali meno Vincent. Každý deň malý Vincent vyhánal ovečky a prasiatka na pašu, a stále viac chápal, že existuje Boh, ktorý sa stará o každého z nás ako dobrý pastier. Po namáhavom dni sa pri večeri stretla celá rodina a navzájom sa všetci obohacovali o zážitky každého člena. Počúvali veselé, dobrodružné príbehy a spoločne sa modlili. Modlitba bola základom dňa. S modlitbou na perách vstávali, pracovali i končili deň. Rodičia postrehli, že ich syn Vincent je nadaný a začali uvažovať o tom, že práve on by mohol ísť študovať za kňaza.

A tak Vincent v pätnástich rokoch zanechal ovečky, prasiatka, nádhernú krajinu a odišiel do školy v meste Dax. Vincent si vďaka svojmu nadaniu popri škole našiel prácu u advokáta ako učiteľ.

Mal však prchkú povahu a ľahko sa dal uniesť hnevom. Úspechy mu rýchlo stúpili do hlavy a s ľútosťou spomínal, ako sa v jeden deň hanbil priznať k svojmu otcovi len preto, že prišiel za ním v špinavých starých handrách.

V roku 1600, keď mal Vincent 20 rokov, stal sa kňazom. Sníval o úspechu a začal vyhľadávať spoločnosť známych osôb. Stal sa spovedníkom kráľovnej Margity z Valois. V nemocniciach a uliciach rozdával almužnu – milodary – chudobným. Až neskôr pochopil, že sa to dá robiť z lásky k Ježišovi. Vincent prijal miesto farára v chudobnej farnosti Clichy a začal byť skutočne šťastný až vtedy, keď sa vložil do služieb milosrd-

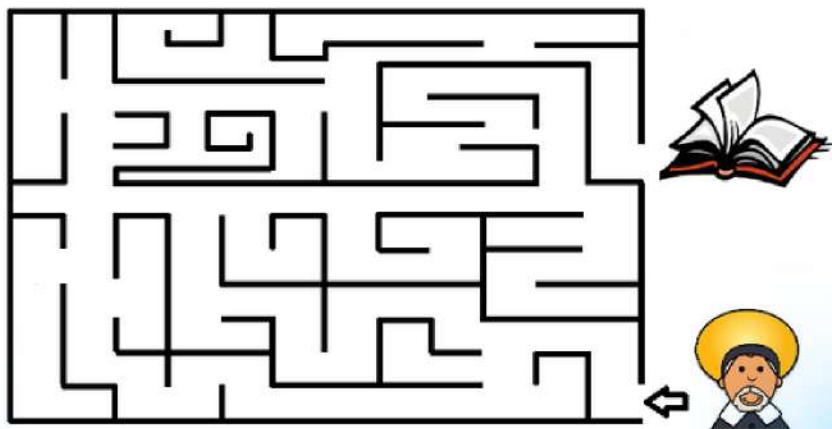

Vincentova najobľúbenejšia kniha je... (vyrieš prešmyčku)

					
A	B	C	D	E	F
					
G	H	I	J	K	L

Pomôž mu dostať sa k nej 😊

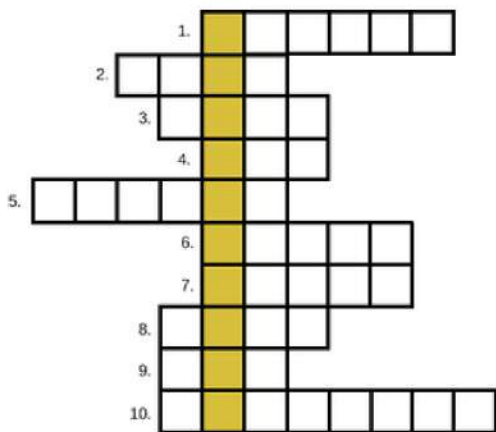
M	L	A	T	I	R	A	C	H	P	Á	S
I	K	A	♥	O	J	K	E	A	♥	N	
S	V	P	A	S	T	I	E	R	E	K	
I	I	O	Y	I	B	R	N	Í	E	Č	
E	D	N	Y	R	I	F	O	Ž	A	N	
E	I	N	U	O	E	A	♥	K	V	K	
Y	E	N	O	T	D	N	S	A	Ň	L	
I	K	E	P	Y	A	Á	E	A	Z	A	
K	O	S	T	O	L	A	Z	J	U	L	
V	Ý	N	B	O	D	U	C	H	Á	E	!

Nájdí slová vo viacsmerovke.
Z neprečiarknutých písmen ti vyjde
známy výrok sv. Vincenta.

PASTIER, SIROTY, PYRENEJE, OTROK,
AFRIKA, PARÍŽ, LUJZA, LÁSKA, TUNIS,
MISIE, VIDIEK, CHARITA, KŇAZ, LYON,
CHUDOBNÝ, BIEDA, KOSTOL, POUY

Ktorá krajina bola domovom
sv. Vincenta de Paul?
Odpoveď nájdeš v tajničke.

nej lásky a pomáhal chudobným nielen materiálne, ale hlavne duchovne. Ďalšou jeho zástavkou bola bohatá rodina Gondiovcov, v ktorej slúžil ako vychovávateľ.

V januári 1625 povedal áno myšlienke, ktorá v ňom dlho dozrievala. Túžil zhromaždiť mladých mužov a vychovávať kňazov pre sedliakov, aby ich počúvali, spovedali.... Tak vznikla Misijná spoločnosť kňazov, ktorí sa volajú tiež lazaristi. Vincent sa v mnohých veciach zmenil a zistil, že radšej pomáha sedliakom a chudobným. Chce tu byť pre chudobných a nie žiť na prepychovom zámku. Vybral sa k chudobným s košíkmi dobrôt a poslal aj dámy, ktoré by ochotne pomáhali. Postupne vznikajú Spolky kresťanskej lásky. Vincent spolu s kňazmi z Misijnej spoločnosti prichádzal aj ku galejníkom a trávili medzi nimi veľa času.

Vincent sa v Paríži stretol s Lujzou de Marillac. Bola to veľkodušná a nadšená dáma, ktorá mu začala pomáhať. Jedného dňa navštívila Vincenta mladá dedičanka Margita, ktorá mu povedala o svojej túžbe slúžiť tým, ktorí sú najchudobnejší. Čoskoro jej príklad nasledovali aj ďalšie dievčatá. Tieto mladé ženy zveril Vincent do materských rúk Lujzy. Tá ich učila ako majú skutočne slúžiť chudobným. Takto sa zhromaždili a formovali prvé dcéry kresťanskej lásky – vincentky.

Vincent, Dcéry kresťanskej lásky a kňazi Misijnej spoločnosti si nachádzali mnohoraké spôsoby, ako bojovať proti biede a utrpeniu – počas vojny sa v nemocniciach starali o zranených a umierajúcich, zbierali opustené deti vyhodené na uliciach, prichádzali aj ku galejníkom a trávili medzi nimi veľa času, organizovali stretnutia, kde sa formovali kňazi a seminaristi.

27. septembra 1660 pocítil, že sa blíži koniec jeho života, pobožkal kríž a poslednýkrát vyslovil meno Ježiš. V roku 1737 bol vyhlásený za svätého a je patrónom všetkých diel lásky k blížnemu.

(s. M. Viannea Diabelková, SMVS)

SŮŤAŽ

Namaluj sv. Vincenta tak, ako ho vidíš ty
a pošli nám svoj obrázok do redakcie.

Odmeníme ťa prekvapením.

Redakcia časopisu Vincent v nás, ul. Sv. Vincenta 1, 821 03 Bratislava

Rozhovor s vinentským laickým misionárom o jeho službe vo väzení.

„Treba mať na pamäti, že človek môže vždy dostať druhú šancu.“

Kamil Kartáč

Kamil, vieme o tebe, že jedna z tvojich súčasných služieb sa odohráva aj za múrmi väzenia, konkrétne v útave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou.

Ako si sa k tejto službe dostal?

Dostal som sa k nej minulý rok pri rozlišovaní svojej misie. Hľadal som, do čoho ma Boh volá a kde by som mohol poslúžiť. Vtedy som natrafil na plagát jednej organizácie, ktorá sprostredkovala službu vo väzniciach. Nevedel som si predstaviť, ako to prebieha, ale ozval som sa im. Cítil som, že táto vyčlenená skupina ľudí je iná ako ostatné, pretože ide o ľudí, ktorí urobili niečo zlé a odpykávajú si svoj trest, ale môžu dostať druhú šancu. Ja som tiež zažil, že som v živote dostal druhú šancu. Asi preto som cítil, že by to mohlo byť ono.

Kto sa podieľa na tejto službe?

Pri tejto službe spolupracujeme s väzenským vikariátom a kaplánom, ktorý zodpovedá za túto konkrétnu väznicu. Ide v nej o prvú nápravno-výchovnú skupinu mužov. V tíme je celkom 10 ľudí, väčšinu z toho tvoria ženy. Stretnutie s väzňami prebieha vždy v sobotu, kedy sa striedame ako dvojice, niekedy ideme aj s kaplánom a vtedy býva aj svätá omša. V prvú sobotu mesiaca chodievame my s jednou paňou, ktorá sa tejto službe venuje už 30 rokov. Som Bohu vďačný, že som sa dostal k niekomu, kto má takú bohatú skúsenosť.

Ako prebieha táto služba?

Stretnutie s väzňami trvá dve hodiny a pozostáva zo spoločnej modlitby, predstavenia sa a katechézy na témy KKC. Na ňu sa treba pripraviť najviac. V septembri minulého roka sme mali stretnutie aj o sv. Vincentovi. Asi v polovici stretnutia máme malú prestávku, kedy sa porozprávame a povieme si, ako sa kto má a pomodlíme sa korunku Božieho milosrdenstva. Na záver máme ešte diskusiu k téme. Je vidieť, že základy viery majú, len sa v živote stratili. Verím, že kým človek žije, môže dostať ďalšiu šancu.

Aký je o tieto stretnutia záujem?

Vo väzení je myslím okolo 1000 ľudí. Na stretnutie ich príde 20 až 30. Z nich sú aj takí, ktorí sa prišli porozprávať s kamarátmi, ktorí nie sú v ich oddieli. Ale sú tam aj takí, ktorí to berú vážne, vedia prečo prišli a chcú niečo so svojim životom robiť.

Otvárajú sa počas týchto stretnutí aj otázky týkajúce sa toho, prečo sú vo väzení?

Niektorí to spomenú, ale my sa ich na to nepýtame. Niektorí to berú aj tak, že sú tam nevinne.

Čo dala táto služba doposiaľ tebe?

V prvom rade som vďaka tejto službe mohol porásť vo viere a tiež pochopiť podstatu vecí, ktorým akosi automaticky veríme. V druhom rade už mám iný pohľad a otvorenejšie srdce voči týmto ľuďom, aj keď niekedy je veľmi ťažké povzniesť sa nad to, ako sa daný človek správa a nájsť k nemu lásku. Ale učím sa rásť v trpezlivosti a prijatí ich takých, akí sú.

Spolok sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Vincetník LV

Konferencia NR

Denný stacionár BA

Ako to
všetko
začalo...

— SC Šurany

*(Z histórie Spolku sv. Vincenta de Paul
vo svete a na Slovensku)*

Blahoslavený Frederik Ozanam (1813 – 1853), vysokoškolský učiteľ na Sorbonne, vidiac utrpenie a ťažký život chudobných a núdznych, sa v roku 1833 rozhodol, že bude ľuďom, strádajúcim tak hmotne či duchovne, pomáhať nielen ako osoba, ale aj prostredníctvom inštitúcie a v duchu myšlienok sv. Vincenta de Paul. Založil charitatívne hnutie laikov, ktoré pomenoval po ňom a zvolil ho aj za patróna konferencií (konferencie sú v hierarchii najnižšie články, ale z hľadiska účasti na pomoci núdzným často najdôležitejšie).

V roku 1845 pápež Gregor XVI. schválil túto organizáciu i jej stanovky, čím sa Spolok stal oficiálnym dielom cirkvi.

Medzi prvých členov konferencií patrili študenti, neskôr sa pripájali ďalší Francúzi, ale aj obyvatelia iných krajín. Už za života F. Ozanama existovalo približne 100 konferencií vo Francúzsku a v ďalších 16 krajinách, v ktorých pôsobilo vyše 2 tisíc členov.

Dnes Spolok sv. Vincenta de Paul pôsobí na všetkých kontinentoch v 140 krajinách sveta. Takmer milión neplatených laických členov (zdužených vo viac ako 45 tisícoch konferencií) dennodenne pomáha tým, ktorí z rôznych dôvodov a príčin strádajú a trpia.

Vďaka výskumu Felixa Virsika, dlhoročného člena slovenskej vetvy Spolku, vieme, že prvá konferencia v Bratislave bola založená v roku 1867. Môžeme predpokladať, že v tom čase alebo o niečo neskôr začali pôsobiť konferencie aj v iných mestách na území dnešného Slovenska, a to buď pod nemeckým alebo maďarským názvom.

Za prvej ČSR mal Spolok na území Bratislavy 7 konferencií, v rokoch druhej svetovej vojny združovali bratislavské konferencie 106 členov.

Po februári 1948 komunistické akčné výbory Spolok zrušili v zmysle nariadenia Ná-

rodnej rady a príkazu policajného úradu. Celý majetok Spolku bol nespravodlivo zabavený, niektorí študenti a lazaristi (vincentíni), teda najaktívnejší členovia Spolku, boli zatknutí.

Po páde totalitného režimu v novembri 1989, ktorý inicioval zmeny vo všetkých oblastiach, vznikla potreba obnovy Spolku v Čechách aj na Slovensku. Z iniciatívy pátra Miloša Szaba, CM sa v roku 1991 skupina žien z Levíc rozhodla založiť Konferenciu sv. Jozefa. Takmer súčasne pod duchovným vedením pátra Jozefa Garaja, CM vznikla v Bratislave Konferencia sv. Júdu Tadeáša. Vtedajší provinciál Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul páter Augustín Slaninka začiatkom roka 1993 inicioval obnovu činnosti Spolku na území celého Slovenska.

Ministerstvo vnútra SR oficiálne zaregistrovalo Spolok sv. Vincenta de Paul na Slovensku ako občianske združenie v januári 1995 a v máji schválila Spolok Konferencia biskupov Slovenska. Následne v roku 1996 Spolok zaregistrovala Generálna rada v Paríži.

V súčasnosti má Spolok na Slovensku 24 konferencií, 159 členov, 10 čestných členov a 19 dobrovoľníkov.

Sociálne zariadenia pod správou Spolku

Dom nádeje Bratislava

Dom nádeje prvýkrát otvoril svoje brány v júni roku 2011. V jeho priestoroch sa nachádza denný stacionár pre 16 ľudí. Je tu sídlo Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku, stretávajú sa tu členovia bratislavských konferencií a členovia Národnej rady Spolku sv. Vincenta de Paul. V súčasnosti dokonca poskytuje ubytovanie pre štvorčlennú ukrajinskú rodinu.

Denný stacionár je určený dôchodcom, ktorí sú počas dňa odkázaní na inštitucionálnu sociálnu starostlivosť. Odborne vyškolený personál im počas pobytu v zariadení pomáha pri všetkých úkonoch, ktoré si nedokážu vykonať sami. Dôchodcovia sa na pobyt v dennom stacionári tešia, pretože im ponúka veľmi zaujímavé aktivity.

Liečebnú telesnú výchovu a rehabilitáciu, rôzne hry, ale aj tvorivú činnosť. Pod šikovnými rukami dôchodcov vznikajú roztomilé dekoratívne predmety, malé darčeky, obrázky ako aj ďalšie veci. Sú dni, keď sa pustia aj do pečenia alebo iných činností. Veľmi obľúbené sú aj vychádzky a výlety do blízkeho okolia. Od júna tohto roka sa realizuje časť projektu „Bezpečná jeseň života“, ktorá je zameraná na tréning pamäti, fyzioterapiu a arteterapiu.

Sociálne centrum Šurany

Sociálne centrum poskytuje svoje služby jednak v útulku a jednak v zariadení podporovaného bývania. Útočisko tu našlo 30 mužov rôzneho veku, ktorí z rôznych dôvodov nemajú vlastné bývanie. V rámci pracovnej terapie sa v centre dbá o udržiavanie pracovných zručností a vytváranie vedomia, že každý človek, ktorému to zdravotný stav dovoľí, by sa mal podieľať na vytváraní potrieb pre svoj život. Klienti pracujú v záhrade, kde pestujú ovocie a zeleninu, chovajú domáce zvieratá. Snahou je, aby si potraviny, ktoré si vedú sami zabezpečiť svojou prácou, nemuseli kupovať. Pred objektmi centra je krásna okrasná záhrada, o ktorú sa tiež starajú klienti.

Z činnosti konferencií

Všetky konferencie sa podľa svojich možností zapájajú do projektov, akými sú napríklad: Daruj vianočnú radosť, zbierka školských tašiek a potrieb, Boj proti hladu. Minulý rok sa zbierka Boj proti hladu zameriavala najmä na finančnú pomoc ľuďom v Hondurase, na Haiti, v Rusku, na Ukrajine, v Albánsku, ale aj na Slovensku. V Rusku, na Ukrajine a v Albánsku pôsobia vincentínski misionári, ktorí najlepšie vedú, ktorý projekt či oblasť si vyžaduje akútnu finančnú pomoc. Zbierka stále pokračuje a dnes sa aj vďaka nej pomáha utečencom z Ukrajiny, ktorí našli útočisko pred vojnou na Slovensku.

Väčšina konferencií sa zameriava na pomoc ľuďom v hmotnej núdzi. Jej členovia pomáhajú núdnym ošatením, obuvou, hygienickými a domácimi potrebami, školskými potrebami, občas aj nábytkom a elektrickými spotrebičmi. Napríklad levická Konferencia sv. Jozefa má v prenájme priestory, ktoré nazvala Vincentikom, v ktorých od dobrodincov zbiera dary (šatstvo, obuv, knihy, hračky, domáce potreby), z ktorých si ľudia v núdzi môžu prísť zobrať. V prípade potreby vedú členovia konferencií poskytnúť aj finančnú pomoc na nákup liekov, potravín, zaplatenie energií. V niektorých konferenciách sa členovia venujú deťom a mladým ľuďom, pomáhajú im v školách, organizujú pre nich detské tábory, iní navštevujú ľudí v domovoch dôchodcov a sociálnych zariadeniach.

Po vypuknutí vojnového konfliktu na Ukrajine vo februári tohto roka sa aj členovia Spolku okamžite zapojili do pomoci. Všetmožne pomáhajú hlavne ženám a deťom na Slovensku, aby mohli prečkať vojnový konflikt pokiaľ možno bez strádania a dôstojne. Pomoc odchádza aj na Ukrajinu, kde ju potom rozdeľujú misionári.

Život človeka nie je jednofarebný. Prechádza obdobím radosti, smútku, strádania, hmotného aj duchovného. A vtedy prichádzajú ako dobrí anjeli aj členovia Spolku, aby pomohli tým a tam, kde si nevedia pomôcť sami. Oznamovo krédo „Obopnúť svet sieťou lásky“ bez veľkých slov naplňujú denne malými aj veľkými vecami, nad ktorými svieta iskierka lásky.

Spracovala: Dana Tomová

Národné združenie Spolkov kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Spolky kresťanskej lásky (SKL) vznikli v r.1617 v Chatillon-les-Chalaronne vo Francúzsku. Sv. Vincent de Paul bol upozornený svojimi farníkmi na dramatickú situáciu v jednej rodine, v ktorej bez pomoci zomieral chorý. Počas svätej omše vyzval veriacich, aby chorému pomohli. Keď sám navštívil chorého, prekvapil ho zástup žien, ktoré prišli pomáhať. Vincent sa potešil, ale uvedomil si, že takáto spontánna pomoc je málo účinná. Zorganizoval ženy, aby sa postarali aj o iných núdzných vo farnosti. Postupne zostavil pravidlá a 8. decembra 1617 zakladá prvý Spolok kresťanskej lásky zložený zo žien, ktoré boli ochotné pomáhať v službe chudobným.

Na Slovensku začali tieto spoločenstvá vznikať spontánne okolo r.1968 pod názvom „Afilované sestry sv. Vincenta.“ V tom čase členky pomáhali rozmnožovať a šíriť náboženskú literatúru, potajomky katechizovali deti, pomáhali misiám a venovali sa sociálnej službe.

Na pozvanie Dcér kresťanskej lásky (DKL) navštívili v r.1993 Slovensko delegátky A.I.C. z Bruselu. (www.aic-international.org). Na ich podnet sa Afilované sestry stretli 28.11.1993 v Chynoranoch a dohodli sa na jednotnom názve: „Spolky kresťanskej lásky sv.Vincenta de Paul.“ Následne sa spojili do Národného združenia spolkov kresťanskej lásky (NZ SKL). Odsúhlasili Štatút, Vnútorne pravidlá NZ SKL,

Pravidlá pre miestne SKL a zvolili výbor. Prvou prezidentkou bola Mgr. Monika Siváčková. NZ SKL je registrovaným občianskym združením na Ministerstve vnútra SR s právnou subjektivitou a má svoju prezidentku, toho času - MUDr. Emiliu Vlčkovú. Od konferencie biskupov Slovenska dostalo súhlas pôsobiť na celom území slovenskej provincie. V súčasnosti združuje 30 spolkov s 213 členkami, ktoré vnášajú službu v duchu vinčentskej charizmy, cez službu vídiel trpiaceho Krista, vychádzajúc z hesla: „*Caritas Christi urget nos*“ - „*Láska Kristova nás pobáda*“

Hlavným cieľom združenia, popri sebazdokonaľovaní členiek, je konať skutky lásky k bližným, ktorí sa nachádzajú v núdzi materiálnej, fyzickej, morálnej a duchovnej bez ohľadu na vek, vierovyznanie či politickú príslušnosť. Združenie má za úlohu posilňovať miestne SKL, podporovať sociálnu, občiansku a duchovnú formáciu v súčinnosti s Misijnou spoločnosťou a Spoločnosťou Dcér kresťanskej lásky.

Činnosť SKL je rôznorodá, odvíja sa od potrieb farnosti, kde Spolok pôsobí. Väčšina členiek je už v dôchodkovom veku, pomáhajú pri rôznych aktivitách vo farnostiach, navštevujú starších, chorých ľudí vo svojom okolí, pomáhajú ľuďom, ktorí sú odkázaní na pomoc, mnohohodným rodinám a starajú sa aj o členov rodiny a príbuzných. Sú vnímavé na naliehavé potreby tých, ktorí trpia. Staršie, choré členky SKL podporujú tieto aktivity svojimi obetami a modlitbami. Pomáhajú núdnym nielen na Slovensku, ale podľa možnosti prispievajú na misie a organizujú rôzne zbierky. Tým odpovedajú na výzvy Cirkvi a spoločnosti, aby sa starali a žili v duchu služby, spolupráce a s úctou k dôstojnosti každého človeka. NZ SKL v roku 2006 sprevádzkovalo neziskovú organizáciu Domov sociálnych služieb "Nádej" Krupina (<https://nadejkrupina.sk/>) pre 43 sociálne odkázaných ľudí. Následne v roku 2010 zriadilo aj neziskovú organizáciu Sv. Lujzy - Prievidza, ktorá prevádzkuje mobilný hospic, požičovňu zdravotníckych pomôcok, poskytuje vykonávanie dobrovoľníctva a sociálneho poradenstva. (www.svlujza.sk).

Združenie spolupracuje s vetvami vinčentskej rodiny i s charitatívnymi organizáciami. Členky sa mesačne stretávajú, spoločne sa modlia, vyhodnocujú svoju činnosť za uplynulý mesiac a informujú o potrebách vo farnostiach. Raz do roka sa zúčastňujú duchovných cvičení. Členkami SKL sa môžu stať ženy v našom okolí, ktoré cítia potrebu pomáhať v službe bližným.

Spracovala: Slávka Kročková

Boj proti hladu

je celoslovenskou verejnou zbierkou (www.bojprotihladu.sk), ktorú od roku 2007 pripravuje a realizuje Národné združenie spolkov kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul na Slovensku (NZ SKL) v spolupráci s vetvami vinčentskej rodiny (VR): Misijnou spoločnosťou sv. Vincenta de Paul, Spoločnosťou Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, Kongregáciou Milosrdných sestier sv. Vincenta de Paul - Satmárky a Rodinou Nepoškvrnenej, Spolkom sv. Vincenta de Paul, Združením mariánskej mládeže, Združením zázračnej medaily, MiSeVi a De Paul Slovensko.

Všetky náležitosti okolo zbierky sú vykonávané dobrovoľne. Finančný výnos zo zbierok sa posieľa na pomoc hladujúcim, trpiacim, handicapovaným ľuďom na zmiernenie chudoby do krajín: Haiti, Honduras, Albánsko, Rusko, Ukrajina a Slovensko. Vďaka finančnej podpore môžu misionári spoločne so sestrami na misijných územiach i na Slovensku pomáhať ľuďom potravinami a liekmi, zabezpečením pitnej vody, výkopom studní na Haiti a Hondurase, pomocou na vzdelávacie projekty, výlety pre deti, pobytové a prímestské tábory. Naša pomoc je systematická, adresná a financiami disponujú výlučne rehoľné sestry a kňazi Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul a používajú ich len na účel zbierky.

Za účelom zbierky zriadilo NZ SKL, osobitný účet vedený v 365 bank. (číslo účtu IBAN: SK7265000000000020286026). Zbierka je propagovaná vo farnostiach, na sociálnych sieťach (www.bojprotihladu.sk), prostredníctvom médií a jednotlivých vetiev VR. Je riadne zaregistrovaná na Ministerstve vnútra SR. Aktuálne prebieha 16. ročník zbierky BPH. Spôsoby, ktorými môžeme podporiť zbierku: modlitba, kúpou medovníkového srdiečka, zaslanie finančného príspevku na bankový účet, alebo poštovou poukážkou. Zbierkou BPH v predchádzajúcom ročníku boli podporené misie VR sumou- 200.590,40 €. Ďakujeme!!!

www.bojprotihladu.sk

Spracovala: Slávka Kročková

Depaul Slovensko

Každý človek má mať miesto,
ktoré môže nazvať domovom

Nezisková organizácia **Depaul Slovensko** poskytuje pomoc ľuďom bez domova v Bratislave už 16 rokov. Meno nesie po svätom Vincentovi de Paul, ktorý svoj život obetoval pomoci najchudobnejším. Našu misiu sme začali v zime v roku 2006 v opustenom sklade na konci mesta ako reakciu na umrznutie až 19 ľudí na ulici počas jedinej noci. Skupina zapálených dobrovoľníkov postavila základy prvej nízkoprahovej nocľahárne na Slovensku, lebo verila, že nik si nezaslúži zomrieť sám a opustený. S týmto odkazom pokračuje Depaul Slovensko dodnes.

V súčasnosti má organizácia viac ako 80 zamestnancov, ktorí sú v rámci našich jednotlivých služieb denne prítomní pre viac ako 300 ľudí v núdzi. Prevádzkujeme niekoľko zariadení, medzi ktoré patrí napríklad najväčšia nízkoprahová Nocľaháreň sv. Vincenta de Paul, Útulok sv. Vincenta de Paul, Útulok a Zariadenie opatrovateľskej služby sv. Lujzy de Marillac či Ošetrovňa sv. Alžbety. Ďalej pracujeme s ľuďmi aj priamo na ulici prostredníctvom našej Terénnej služby bl. Rozálie Rendu. Čo je však rovnako dôležité, ľuďom bez domova sa venujeme i na mnohých úrovniach prostredníctvom našich ďalších služieb. Radi by sme vám ich postupne, aspoň v krátkosti, predstavili.

Útulok sv. Lujzy

*Klienti útulku
vyrábajú bezodpadové podpal'ovače*

Nočľaháreň sv. Vincenta de Paul, ktorá sa nachádza na periférii Bratislavy, je naša najdlhšie fungujúca služba. Jej bránami každý deň prejde viac ako 160 ľudí, v zime i 220. Klientom tu denne poskytujeme nočľah, stravu, hygienu, šatstvo a sociálne poradenstvo. Je otvorená pre všetkých ľudí bez domova nad 18 rokov aj pod vplyvom alkoholu či drog. V **Útulku sv. Vincenta de Paul** pomáhame ľuďom bez domova v ťažkom zdravotnom stave. Ďalšou službou zameranou na pomoc chorým klientom je **Útulok a ZOS sv. Luzy de Marillac**, kde majú klienti k dispozícii celodennú starostlivosť, ubytovanie, stravu, ošatenie, hygienu, sprevádzanie k lekárom a sociálne poradenstvo.

Ošetrovňa a denné centrum sv. Alžbety boli založené s cieľom sprístupniť ľuďom na ulici miesto, kde sa môžu osprchovať, ošetriť si rany, vymeniť oblečenie, dať si teplú stravu či získať sociálne poradenstvo. Veľa z ľudí žijúcich na ulici je v ťažkom zdravotnom stave, bez prístupu k pitnej vode a základným životným potrebám. Preto naša **Terénna služba bl. Rozálie Rendu** hľadá a navštevuje ľudí priamo v teréne a poskytuje im materiálnu pomoc, základnú zdravotnú pomoc, asistenciu pri návšteve lekára či úradov a dlhodobé sociálne poradenstvo.

Kolegyne na **komunitnom organizovaní** pripravujú klientom pravidelné spoločné stretnutia a zapájajú ich do každodenných aktivít. Tieto aktivity podporujú motiváciu klientov vykonať postupné životné zmeny. Keďže našim cieľom je pomôcť ľuďom bez domova pri ich integrácii, v roku 2020 sme spustili **Integračný program bývania**. Hľadáme dostupné bývanie pre ľudí bez domova, nakoľko veríme, že to je jediná trvalá cesta ukončovania bezdomovectva.

V spolupráci s Depaul International a Depaul Ukrajina poslal náš **humanitárny tím** do vojnou postihnutých oblastí na Ukrajinu už vyše 1659 ton jedla, hygieny a zdravotných pomôcok. Tie ďalej distribuuje do miest ako Odesa, Kyjev, Záporožie, Užhorod, Mykolajiv, Ľvov, Perečín a Charkov.

Okrem sociálnych služieb sa snažíme klientom poskytnúť aj iné formy podpory. Medzi ne patrí predovšetkým ľudskosť a záujem o klientov, pretože veríme, že to všetko má svoj význam a zmysel.

Spracovala: Dominika Uhlárová

Práca v teréne

Nočľaháreň sv. Vincenta de Paul

Združenie Zázračnej medaily

„Daj zhotoviť medailu podľa tohto vzoru. Tí, ktorí ju budú s dôverou nosiť, obsiahnu mnohé milosti.“

Slová, ktoré počula novicka Dcér kresťanskej lásky Katarína (Zoe) Labouré z úst Panny Márie by sme mohli pokojne označiť za zrod Združenia Zázračnej medaily. 27. novembra 1830 v Paríži, v sobotu podvečer, pred prvou adventnou nedelou, zažila mladučka Katarína druhé z troch stretnutí so svätou Pannou. A práve počas neho darovala Panna Mária svetu obrovský dar – Zázračnú medailu. Ona ju takto nenazvala, urobili tak ľudia, ktorí ju s dôverou nosili a sami sa presvedčili o jej mocnej sile. Medaila sa šírila po celom svete a spolu s ňou sa šírili aj spoločenstvá veriacich, ktorí sa združovali okolo Nepoškvrnenej Panny Márie Posvätnéj medaily. V roku 1847 bolo toto Združenie potvrdené Sv. Otcom Píom IX. na území Francúzska a v roku 1909 ho Sv. Otec Pius X. spolu s cieľmi a štatútmi schválil pre celú Cirkev. Jeho vedenie zveril generálnemu predstavenému Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul (CM) a Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul (DKL). V schválení z roku 1998 bol prijatý nový názov združenia – Združenie Zázračnej medaily, ktorý sa od tohto momentu stáva ako jedinečný naprieč celou Cirkvou.

Združenie Zázračnej medaily (Združenie Zázračnej medaily) je medzinárodné verejné združenie laikov aj zasvätených osôb, do ktorého môžu patriť všetci, ktorí s úctou nosia Zázračnú medailu a podľa svojho stavu a možnosti sa snažia šíriť jej poslanstvo a rozvíjať kresťanský život. Viditeľným znakom Združenia je apoštolát podomovej návštevy Panny Márie Zázračnej medaily, ktorá je umiestnená v prenosnej kaplnke a putuje po domácnostiach patriacich do miestneho Združenia.

Vznik Združenia Zázračnej medaily na Slovensku sa datuje do roku 2009. Vzniklo 27. novembra na sviatok Panny Márie Zázračnej medaily v Košickej komunite DKL pri práci s núdzovými, keď sestričky hľadali možnosť, ako duchovne pomáhať a povzbudzovať práve tieto rodiny. Apoštolát podomovej návštevy Panny Márie Zázračnej medaily sa ukázal byť veľkým

povzbudením v ťažkých životných situáciách, ale aj prevenciou pred ich vznikom. ZM sa začalo šíriť obrovskou rýchlosťou po celom Slovensku. Prvé skupinky vznikali hlavne v miestach, kde pôsobila niektorá z vetiev vinčentskej rodiny, ale aj pri ľudových misiách pátrov lazaristov, ktoré konajú vo farnostiach po celom Slovensku. V súčasnosti ZM existuje v približne 280 farnostiach vo všetkých diecézách. Vo viac ako 30 000 domácnostiach v jednotlivých skupinkách putuje asi 1200 kaplniek. Tieto čísla neustále narastajú. Sestričky a laici zodpovední za šírenie apoštolátu takmer každý týždeň navštívia nové farnosti, v ktorých je následne založené ZM. Nové skupinky takisto pribúdajú aj v už navštvienených farnostiach, pretože nové rodiny či jednotlivci sa do ZM prihlasujú pribežne.

Členovia ZM naplňajú ciele Združenia, ktorými sú nasledovanie Ježiša Krista podľa príkladu Panny Márie, podporovanie a šírenie úcty k Panne Márii prostredníctvom apoštolátu podomovej návštevy, kresťanská formácia členov ZM a rozvoj ducha evanjeliovkej lásky v službe chudobným a núdnym v spolupráci s ostatnými vetvami vinčentskej rodiny.

Členstvo v Združení môže byť dvojaké. Všeobecný člen Združenia s úctou a dôverou nosí posvätenú Zázračnú medailu a často sa modlí povzdych zobrazený na medaile:

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“

Zároveň prijíma vo svojej domácnosti kaplnku Panny Márie Zázračnej medaily. Aktívny člen prechádza ročnou formáciou, ktorú organizuje ZM s pomocou kňazov Misijnej spoločnosti. Po absolvovaní formácie a vyjadrení svojej túžby záujemca oficiálne prijíma aktívne členstvo v ZM. Aktívny člen sa hlbšie podieľa na činnosti Združenia a zúčastňuje sa regionálnych a celoslovenských stretnutí ZM. V súčasnosti prebieha vytváranie regionálnych štruktúr ZM pre zintenzívnenie spolupráce v rámci ZM, ale aj v rámci celej vinčentskej rodiny.

ZM charakterizujú tri znaky. Cirkevným znakom Združenia je plnenie jeho cieľov v zhode s poslaním Cirkvi. Členovia ZM sú vo svojich farnostiach nápomocní miestnemu duchovnému pastierovi a realizujú sa aj v pomoci týkajúcej sa duchovného rastu farníkov, či v rôznych praktických dielach.

Keďže ZM má korene v zjaveniach Panny Márie sv. Katarine Labouré, jeho druhým charakteristickým znakom je znak mariánsky. Tretím charakteristickým znakom je znak vinčenský, napokon – ZM vzniklo v rámci rodiny sv. Vincenta de Paul a sv. Lujzy de Marillac, ktorej charizmou je služba a evanjelizácia núdzných.

Z vyššie napísaného jasne vyplýva, čo znamená byť členom ZM. Okrem častej modlitby, účasti na apoštoláte Podomovej návštevy Panny Márie a šírenia úcty k Panne Márii je to hlavne činná láska. Láska k Cirkvi, k členom svojho spoločenstva a k núdznym. Túto realizujeme aj v rámci vinčenskej rodiny spoluprácou s ostatnými vetvami, participáciou na ich aktivitách a projektoch a vzájomnou podporou.

Členovia ZM napríklad každoročne vo svojich farnostiach vo vlastnej réžii organizujú predaj medovníkových srdiečok v rámci zbierky Boj proti hladu, realizujú zbierky potravín pre núdzných v projekte Taška sv. Vincenta, spolupracujú s miestnymi farskými charitami pod záštitou Arcidiecéznych charít či jednoducho sledujú potreby núdzných vo svojom okolí a snažia sa ich riešiť.

Spracovala: Silvia Lehutová

Ako sa s nami dá spojiť?

Sídlo: Združenie Zázračnej medaily Oravská 10, 94901 Nitra

Zodpovedná za dcéry kresťanskej lásky: sr. Agnesa Šurinová, tel. 0903 232 721

s.agnesadkl@gmail.com

Spolupracujú: sr. Mária Gostíková, tel. 0910 842 255 - kontaktná osoba v centre ZM

z.m.slovensko@gmail.com

sr. Gemma Blašková, tel. 0901 720 092 - región Orava a Kysuce

sr.gemma.zm@gmail.com

Bc. Silvia Lehutová, AČ ZM, tel. 0905 236 994 –spolupráca s laikmi

silvia.lehutova@gmail.com

Ponuka RODINY NEPOŠKVRNENEJ

STOLOVÝ KALENDÁR NA ROK 2023

Stolový kalendár Rodiny Nepoškrvnenej na rok 2023 nám prináša slová evanjelia na príslušnú nedeľu a krátku myšlienku na zamyslenie. Text správa ilustrácia a fotografia. Uverme, že Božie slovo má aj dnes moc premeniť náš život.

Dobrovoľný príspevok: 2,00 €

MODLITBY SVÄTEJ BRIGITY

Brožúrka obsahuje krátky životopis sv. Brigity Švédskej. Modlitby svätej Brigity a zjavené Ježišom Kristom svätej Brigite Švédskej v rímskom chráme svätého Pavla.

Dobrovoľný príspevok: 1,00 €

VELKOSŤ SVÄTEHO MICHALA, ARCHANJELA

Kniha ponúka mesačnú pobožnosť k svätému Michalovi, archanjelovi – veľkému pomocníkovi v boji proti zlobe a úkladom diabla.

Dobrovoľný príspevok: 5,00 €

MESIAČ K ÚCTE SVÄTEHO JOZEFA

Kniha obsahuje mesačnú pobožnosť k vyproszeniu milosti na príhovor svätého Jozefa.

Dobrovoľný príspevok: 5,00 €

NOVÉNA K PANNE MÁRII Z POMPEJÍ

Na stránkach brožúrky sa dozviete niečo o známom talianskom pútnickom mieste Pompejach, o vzniku Pompejskej novény aj o tom, ako sa ju modliť.

Dobrovoľný príspevok: 1,00 €

MAREK WOŚ BARTOLOMEJ LONGO

Kniha ponúka pútavý životopis apoštola modlitby ruženca – Bartolomeja Longa (1841 – 1926), ktorý bol jedným z prvých šíriteľov Pompejskej novény.

Dobrovoľný príspevok: 5,00 €

Rodina Nepoškrvnenej, 038 31 Vrcko č. 190

e-mail: rodinaneposkrvnenej@gmail.com, tel.: 043/49337 41

Janko Havlík a jeho život

Snáď každý z nás aspoň raz v živote počul meno Janko Havlík. Janko bol seminaristom Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, synom, bratom, priateľom a mučeníkom vernosti v povolani. V súčasnosti prebieha proces jeho blahorečenia, ktorý začal v roku 2013. Po ukončení diecéznej fázy 24. februára 2018 bol proces posunutý do záverečnej fázy. Skompletizované posítio - zoznam dokumentov, dôkazov a svedectiev o mučeníctve Božieho služobníka bolo postúpené na preskúmanie Kongregácii pre kauzy svätých. V októbri 2021 odovzdal vizitátor Misijnej spoločnosti P. Tomáš Brezáni „Posítio super martyrio“ aj kardinálovi Jozefovi Tomkovi vo Vatikáne. Súbor dokumentov o rozsahu 450 strán momentálne skúma komisia 40 teológov a následne aj členovia kardinálskeho kolégia. Po ukončení skúmania bude nasledovať záverečné rozhodnutie Svätého Otca.

V rámci Vincentskej rodiny rastie snaha, aby sa o živote tohto Božieho služobníka dozvedela nielen široká verejnosť, ale hlavne samotné vetvy Vincentskej rodiny. O jeho živote už bolo vytvorené divadelné predstavenie, rozhlasová hra, hovorí sa o ňom vo verejných kresťanských médiách (Lumen, Rádio Mária či TV LUX). Najčerstvejšou aktivitou je projekt "Janko Havlík mladým", ktorý prebieha v rámci ZMM. Projekt je tvorený dvanástimi tematickými stretnutiami, ktoré mladým zo ZMM, ale aj iným záujemcom, približuje jeho život a odkaz. Tieto katechézy vytvára päťčlenný tím laikov pod duchovným vedením p. Ondreja Skočika CM a sr. Karitas Grobarčíkovej DKL. Každá z katechéz obsahuje teoretickú časť s prepojením na súčasnosť, praktickú časť vo forme tematických aktivít, ako aj otázky k diskusií a konkrétne predsavzatia a výzvy do osobného života. Priblížme si teda samotný život nášho (veríme, že) budúceho blahoslaveného a zamyslime sa nad tým, v čom môže oslovíť práve nás.

Janko sa narodil 12. februára 1928 v dedinke Dubovce pri Skalici. Pochádzal z chudobnej rodiny. Ako prvý navštevoval školu v Holiči, do ktorého musel denne dochádzať osem kilometrov (a po škole znova osem kilometrov späť). Mnohokrát nosil priveľké veci po starších rodinných príslušníkoch, jeho desiata bývala veľmi skromná. Vypočul si za to neraz posmech alebo nemiestne poznámky okolia. No aj tak chcel študovať, rozvíjať talenty, aby mohol slúžiť druhým a raz naplniť svoje životné povolanie. Janko nám preto už od svojho detstva môže byť vzorom v trpezlivosti, cieľavedomosti, no i pokore.

V roku 1941 Janko prestúpil na Gymnázium v Skalici. Tam začalo nové obdobie jeho života. Janko začal uvažovať o duchovnom povolaní. Po období rozlišovania a hľadania Božej vôle sa napokon rozhodol pre Misijnú spoločnosť svätého Vincenta de Paul. Toto všetko nastalo bezpochyby aj vďaka vzoru jeho tety sr. Modesty DKL.

V roku 1943 nastúpil na Apoštolskú školu „vincentinov“ v Banskej Bystrici,

aby tu začal naplňovať svoju túžbu pomáhať tým najnúdznejším. Janko nám tak ukazuje, kde hľadať správne vzory. Nechal sa duchovne sprevádzať vincentínami, viedol rozhovory so sestrami vincentkami, počúval ich rady, a tým aj duchovne rástol.

Kvôli politickým zmenám mohol Janko zmaturovať až v máji 1949 a koncom augusta vstúpil do noviciátu. V r. 1950 sa však komunistická politická moc rozhodla zlikvidovať všetky inštitúty zasväteného života. Zložky ŠtB vtrhli aj do kláštora v Banskej Bystrici a kňazov spolu s bratmi odviezli do koncentračných táborov. Janko Havlík aj s ostatnými študentami a seminaristami bol poslaný do ideologického „preškolovacieho ústavu“ v obci Kostolná a následne na stavbu Nosiskej priehrady mládeže. Po troch mesiacoch bol prepustený. Mal viaceré možnosti - pokračovať vo formácii ku kňazstvu na teologickej fakulte v Bratislave, ktorá však bola pod štátnym dozorom a produkovala "prorežimných" kňazov, študovať tajne alebo zanechať cestu kňazstva. Janko sa napokon rozhodol popri zamestnaní študovať tajne v Nitre a pokračovať v seminárnej formácii u vincentínov. Vidíme, že Janko prejavil aj cnosť odvahy. Nebál sa riskovať a smerovať ku kňazstvu priamou cestou hoci tušil, čo všetko mu za to hrozí. Túžil doštudovať a stať sa misionárom, kňazom vincentinom, aby mohol slúžiť všetkým ľuďom, ktorí mu budú zverení.

29. októbra 1951 Janka Havlíka spolu s ostatnými novicmi tajného nitrianskeho noviciátu zatkla ŠtB. Strávil pätnásť mesiacov vo väzení, kde sa častým mučením snažili od neho získať „priznanie“ z protištátnej činnosti. Súd ho vo februári 1953 odsúdil za vlastizradu na 10 rokov väzenia. Napriek všetkému si zachoval pokoj, odovzdanosť a hrđinskú lásku voči svojim nepriateľom. Stal sa „MUKL-om“ (muž určen k likvidácii). Pracoval najskôr v Jáchymovských uránových baniach. Janko v tomto náročnom prostredí širil ducha radosti a lásky. Bol človekom, ktorý v rôznych ťažkých až neludských situáciách preukazoval až zarážajúcu slobodu. Strážcovia vo väzniciach niekedy až krútili hlavami nad týmto mladým mužom, pretože sa k nim správal vždy slušne a úctivo, hoci obom stranám bolo jasné, že tu ide o justičný omyl.

V roku 1958 Janka previezli do Ruzyně, kde na ňom vykonávali mučenie „v bielych rukavičkách“ (psychické týranie). Dôvodom bol ďalší súd, ktorý ho odsúdil za evanjelizáciu medzi spoluväzňami a navýšil trest o ďalší rok ako nepolepšiteľnému a neprevychovateľnému individu. Toto obdobie bolo azda najťažšou skúškou nielen pre jeho psychický, ale aj duchovný život, čo sa kruto odrazilo na jeho fyzickom zdraví.

V roku 1960 musel byť Janko kvôli svojmu zdravotnému stavu prevezený do väzenskej nemocnice. Pretože nechceli, aby zomrel vo väzení, čo by vytvorilo povesť martýrstva, na ktoré bol režim extrémne citlivý, bol Janko v roku 1962 prepustený na slobodu. Jeho zdravie bolo v dôsledku ťažkej práce v uránových baniach a následkom psychickej aj fyzickej tyranie vážne podlomené. Janko bol tichý a pokorný srdcom. Po návrate z väzenia do svojej rodnej dediny sa nikdy nestáždžoval, nenadával, nerozprával o tom, čo sa mu stalo vo väznici. Všetkým odpustil. Tešil sa z maličkostí a žil prítomný okamih. Musel sa však vzdať mnohých túžob alebo lepšie povedané, Boh mu ich naplnil odlišným spôsobom, než si predstavoval. Chcel chodiť na misie, no napokon si uvedomil, že má byť misionárom tam, kam ho Boh postavil.

Janko pre zlyhávajúce srdce veľa času strávil na lôžku a v nemocnici. Na Štedrý deň v r. 1965 sa mu zdravotný stav mierne zlepšil, preto mu bolo dovolené stráviť sviatky doma. Ráno 27. decembra 1965, na sviatok jeho krstného patróna sv. Jána, sa vybral k lekárovi. Keď prechádzal skalickými uličkami, kráčalo sa mu čoraz ťažšie. Zastal pri popolniciach. Tu ho stojaceho našiel neďaleko žijúci miestny lekár a oslovil ho, nedostal však žiadnu odpoveď. Keď ho spolu s ďalším okoloidúcim vniesol do domu, zistil, že Janko už nežije. Zomieral uprostred mesta, a predsa v úplnej opustenosti od ľudí. Jediným svedkom jeho smrti bol Boh. Zložil mu tú najkrajšiu obeť, obeť vlastného života „na paténe lásky“, ako rád hovorieval.

Ako vidíme, Boží slušobník Ján Havlík nám môže byť vzorom v mnohých veciach. Šírne odkaz jeho života, aby aj iní mohli byť povzbudení vzorom tohto mladého misionára. Snažme sa aj my o svätosť podľa jeho príkladu a cíťme sa slobodní ako náš Janko.

Spracoval: Michal Židek

Projekt obnovy domu Božieho služobníka Janka Havlíka v Banskej Bystrici

Drahí priatelia,

práve teraz máme jedinečnú a neopakovateľnú príležitosť spoločne vdýchnuť nový život nášmu domu v Banskej Bystrici na Hurbanovej č. 7, ktorý má za sebou pohnutý osud. Z tejto budovy v noci z 3. na 4. mája 1950 ŠtB a LM násilne deportovali 4 kňazov, 2 bratov, 11 seminaristov a 8 študentov Misijnej spoločnosti do koncentračných táborov a väznic. Spolu boli odsúdení na 139 rokov a 4 mesiace väzenia. Medzi nimi bol aj Boží služobník Janko Havlík, ktorého proces blahorečenia zdarne napreduje.

Posledné roky tento náš dom chátral, nemali sme dosť peňazi na jeho opravu, a tak sme ho chceli radšej predať. Rôzne ponuky a plány, ktoré sa vliekli doslova roky, nás nakoniec viedli k tomu, že sme sa rozhodli o tento dom zabojovať. Pán Boh nám poslal ľudí, ktorí nám pomohli, a po hol srdcia tých, ktorí mali celkom iný zámer. Som presvedčený, že Janko si tento dom po celé tie roky chránil, a verím, že nám pomôže svojim prihovorom, aby tento dom opäť slúžil.

Všetkým vám veľmi pekne ďakujem za vaše modlitby a obety, ktoré priniesli svoje ovocie. Vďaka vašej obrovskej duchovnej podpore sa nám podarilo náš dom v poslednej chvíli zachrániť. Nebyť tohto spoločného úsilia, už by tam nezostal kameň na kameni. Ukázalo sa, aká veľká je sila celej našej duchovnej rodiny sv. Vincenta de Paul na Slovensku. Vidno, aký obrovský potenciál je v tom, ak spojíme svoje sily a máme ochotu si navzájom pomôcť.

Bolo by zbytočné zachraňovať nejaký dom, ak by v budúcnosti neslúžil svojmu účelu. Preto chceme, ak dovolíte, aj spolu s vami tento dom naplniť životom a otvoriť ho aj pre vás. Nateraz sme ho nazvali „*Dom Božieho služobníka Janka Havlíka - Banská Bystrica*“.

Toto dielo môžete podporiť modlitbou, aktívnou pomocou, alebo finančne svojim milodarom.
Názov účtu: Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul
Číslo účtu: SK56 0900 0000 0051 5893 1967
BIC: GIBASKBX

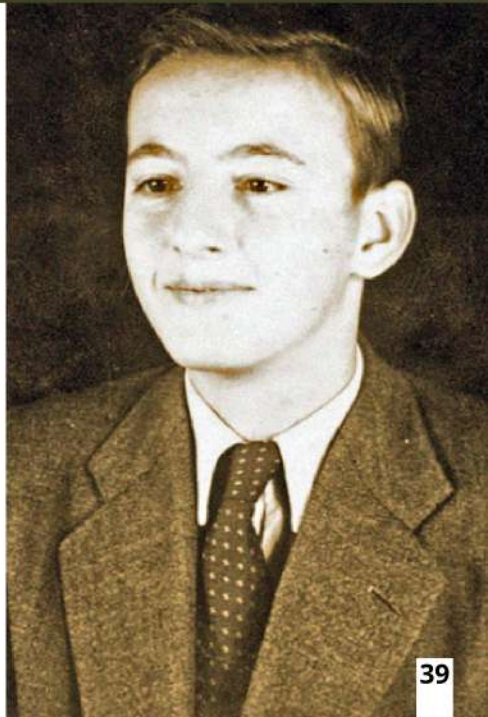
Boli by sme radi, aby po jeho postupnej kompletnej rekonštrukcii mohol slúžiť pre celú Vincentskú rodinu na Slovensku ako miesto formácie, duchovného života či spoločného stretnutia. Verím, že sa nám to spolu podari a dom bude otvorený a dostupný pre všetky vetvy našej VR. Doslova ho na to „predurčuje“ jeho bohatá história, ale aj centrálna poloha a jeho veľkosť. Ide o pomerne veľkú dvojposchodovú budovu s podkrovím, v ktorej bolo po násilnej konfiškácii majetku počas komunizmu zriadené očné a kožné oddelenie.

Veľmi si vážim váš záujem a počítam s vašou pomocou. Sami to len ťažko zvládneme, ale spolu to určite dokážeme. A preto vás úctivo prosím, ak máte možnosť, hoci aj skromne prispieť na toto spoločné dielo, neváhajte a pomôžte. Teraz je ten správny čas. Určite nepriďte o svoju odmenu. Aj pár eur darovaných zo srdca na dobré dielo Boh iste štredo odmení. Tak ako to bolo aj v prípade chudobnej ženy, vdovy z evanjelia, o ktorej Ježiš povedal, že dala viac ako všetci ostatní. Nebojme sa dávať, hoci aj málo. Nebojme sa zapáliť pre toto dielo aj niekoho ďalšieho. Možno budeme sami prekvapení, ako Pán Boh požehná našu snahu a podporia nás aj takí ľudia, o ktorých by sme to nikdy nepovedali. Veď predsa Boh je ten, ktorý otvára ľudské srdcia! Chcem vás povzbudiť, aby ste sa často modlili modlitbu o pomoc na príhovor Božieho služobníka Jána Havlika aj na tento úmysel. Lebo duchovnú podporu a vaše obety veľmi potrebujeme.

V modlitbách ostáva spojený

P. Tomáš Brezani, CM
vizitátor

Na účel opravy nášho domu sme vyhradili účet, ktorý sa používal už pri putovaní relikvií sv. Vincenta. Váš dar môžete zaslať ako jednotlivci alebo aj ako spoločenstvo VR vo vašej farnosti. Do poznámky, prosím, nezabudnite napísať miesto, odkiaľ ste. Ďakujem vám všetkým za spoluprácu, modlitby a akúkoľvek pomoc. Buďte si istí, že za všetkých našich dobrodincov, teda aj za Vás, sa pravidelne modlíme a slúžime sv. omše. Nech Boh štredo odmení vašu štedrosť.

Vincenstká rodina organizuje **16. ročník**
celoslovenskej verejnej zbierky

Boj proti hladu 2022

Pomôžte nám zmierniť chudobu

Pomôcť môžete:

- **FINANČNE NA ÚČET:**

IBAN: SK72 6500 0000 0000 2028 6026

- **KÚPOU MEDOVNÍKOVÉHO SRDIEČKA** ♥

- **QR KÓDOM** (je prednastavený na 10€, ale je možné upraviť sumu na nižšiu alebo vyššiu)

- **MODLITBOU**

www.bojprotihladu.sk

 ZACHEJ.sk

 lumen rádio

 UX
TELEVÍZIA

 Kn

VARÍNSKA
- TLAČIAREŇ -